மாதர்மனோரஞ்சினி.

VOL I.	MADRAS, JULY 1899.	No. 5.
புத்த. I.	சென்னபட்டணம்: 1899ஸு ஜூலைமீ	இல. ரு.

அன்னபூரணி கதை.

(முன்தொடர்ச்சி.)

கமலம் தன் புருஷன் கண்ணைச்சிமிட்டினதைப் பார்த்து, நீங்கள் ஏன் கண்ணைச்சிமிட்டினீர்கள்? ரோஜாவுக்குள்ள மற்றக்குணங்கள் என்னிடத்தில் பூரணமாய் உண்டென்று சொன்னீர்களே அவைகள் என்ன என்று கேட்டாள். அதற்கு முத்தையபிள்ளை புன்சிரிப்போடு ரோஜாக்களில் பலவகை உண்டு; சிலபுஷ்பங்கள் பார்வைக்கு அழகாயிருந்தாலும் வாசனை இருக்கிறதில்லை. பொதுவாய் ரோஜாச்செடியில் முட்கள் உண்டு. நீ அநேகம் தடவைகளில் வாசனையில்லாத புஷ்பம்போலவும் முட்கள் உள்ள செடியைப்போலவும் இருக்கிறாய். உன் அழகைப்போல உன் குணமும் இருக்குமானால் நான் எவ்வளவோ மனப்பாக்கியமுள்ளவனாயிருப்பேன் என்னைப்போல் இவ்வுலகில் பாக்கியசாலிகளு மிருப்பார்களா? அடிக்கடி உன்னிடத்திலிருக்கும் முட்களால் என்னைப்பீறுகிறபோது எவ்வளவோ என்மனம் வருத்தமுறுகின்றது. என்னருமைக் கமலமே! என்னை மனப்பாக்கியமுள்ளவனாக்க உனக்கு மனமில்லையாவென்று அன்போடுசொல்ல, கமலத்துக்குவந்த கோபத்திற்கு அளவில்லை. பாம்புசீறுவதுபோலவும் சிங்கம் கெர்ச்சிப்பதுபோலவும் முழங்கி, நான் வந்ததினாலேயா உங்கள் மனச்சமாதானம் போய்விட்டது? நான் வராவிட்டால் நீங்கள் நாறுகிற நாற்றம்தெரியும். மாப்பிள்ளைகிடையாமல் என்தகப்பனார் உங்களுக்கு என்னைக்கட்டிக்கொடுத்தால் நீங்கள் இதுமட்டுமா பேசுவீர்கள்? உங்களுக்கு என்னைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொடுத்ததால் எங்களுக்கு எவ்வளவு குறைவுவந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியாது. நான் ஒன்றும் வெளிக்குவிடாமல் என் நாவை அடக்கிக்கொண்டிருக்கிறேன். உங்கள்பாட்டன் தெரியாதா? உங்கள்தாயார் குலம்தெரியாதா? உங்கள் தாயாருடைய சிறியதாயார் மகள் நாலைந்துவருஷங்களுக்குமுன் ஆறுமுக

சேரியில் அப்பளம்போட்டு விற்றுக்கொண்டிருந்தவளல்லவா? உங்கள் பாட்டியார் வம்சம் தெரியாதா? ஆகூர் ஆண்டாள் கணையாளன் வம்சத்தைச்சேர்ந்தவ ளல்லவா! என்று இன்னும் வாயில்வந்தபடி யெல்லாம் வைதுவிட்டு உடனே வண்டிபோடச்சொல்லி தகப்பனார்வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுவிட்டாள். முத்தையபிள்ளை என்செய்வார்? பாம்பின் வாயில் அகப்பட்ட தேரைபோலவும் வேடன்கையில் அகப்பட்டமான்போலவும் பதுங்கினவராய் கமலத்தை திருவனந்தபுரத்துக்குப் போகாதபடி நல்ல வார்த்தைசொல்லிப் பார்த்தார், அவளோ ஒரேபிடிவாதமாய் இரண்டு வேலைக்காரிகளையும் சிலவேலைக்காரனையும் கூட்டிக்கொண்டு, நீர் ஆண்பிள்ளையானால் இனி என்னைக்கூப்பிட வரக்கூடாது; நான்வந்ததினாலல்லவா உங்கள்பாக்கியம் போய்விட்டது; நான் போய்விடுகிறேன் இனியாவது போனபாக்கியம் திரும்பிவரட்டும்; தாயும் மகனுஞ் சந்தோஷமாய் வாழுங்கள் என்று ஏச்சும் பேச்சும் காறலுஞ் சீறலுமாய்த் திட்டிதிமிறிக்கொண்டு ஒரேகுதியாய் வண்டியிலேறி திரும்பிப்பாராமலே திருவனந்தபுரம் போய்விட்டாள். வண்டி தன்கண்ணுக்கு மறையுமட்டும் முத்தையபிள்ளை பார்த்துக்கொண்டு நின்று பெருமூச்சுவிட்டவராய் வீட்டுக்குள் சென்று தன் அறையில் உட்கார்ந்து எண்ணுவதெல்லாம் எண்ணிக்கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார். இவர் இப்படி இருக்க அடங்காப்பிடாரியாய் வீடுபோய்ச்சேர்ந்த கமலம் தான்போய்ச் சேர்ந்ததைக்குறித்தாவது, வருகிறதைக் குறித்தாவது, புருஷன் மாமியாருடைய சுகசெய்தியைக குறித்து விசாரித்தாவது கடிதம் எழுத அவளுக்கென்ன தலைவிதியா? முத்தையபிள்ளைக்கு சடிதங்கள் எழுதி எழுதி கையுஞ் சலித்தும் ஒன்றுக்கும் பதிலில்லை. கமலம் தன்கணவனைக் கனவிலும் நினைத்தாளோவென்பது கடவுளுக்குத்தான் வெளிச்சம். கலியாணம் ஆகி ஏறக்குறைய நாலு வருஷம் அளவும் தன்னை அன்பாயும் அருமையாயும் நடத்திவந்த தன் கணவனது உள்ளன்பை மதியாத கமலத்தினது மனதயாளத்தையும் புருஷனோடு மனஸ்தாபமாய் வந்திருக்கும் கமலத்திற்கு புத்திமதிசொல்லி கணவன் வீட்டுக்கு அனுப்பாமல் வைத்திருந்த திவான் பொன்னம்பலம் பிள்ளையின் புத்தி நுட்பத்தையும் எவற்றிற்கு ஒப்பிடலாம்? "தாயை தண்ணீர்க்கரையில் பார்த்தால் பிள்ளையை அறையில் போயா பார்க்க வேண்டும்?"

கமலம்போன இரண்டாம் மாதத்தில் முத்தையபிள்ளைக்கு அம்மை வார்த்து அவர் அபாயமான ஸ்திதியிலிருந்தார். அந்தச்சமயத்தில் கமலத்தை அனுப்பும்படி முத்தையபிள்ளையின் தாயார் பொன்னம்பலம் பிள்ளைக்குத் தந்திச்சமாச்சாரம் அனுப்பியிருந்தாள். பொன்னம்பலம்பிள்ளை

சதுரங்கம் விளையாடிக்கொண்டிருந்த தன்மகளை அழைத்து “அம்மா உன்கணவனுக்கு அம்மை வார்த்திருக்கிறதாம், உன்னை அனுப்புவிக்க வேண்டுமென்று உன்மாமியார் அந்தக்கிழம் தந்திபடித்திருக்கிறாள். தொத்துவியாதியுள்ள இடங்களுக்குப்போவது பிசகு, நம்முடைய டாக்டர் ஆலிவர் துரையும் அதைப்பற்றி ஒருபிரசங்கம் கொஞ்சக்காலத்திற்குமுன் செய்திருக்கிறார். நீ என்னசொல்லுகிறாய்” என்றுபுத்தியில் உலக்கைக் கொழுந்திற்குச்சமானமான அப்பொன்னம்பலம்பிள்ளை கேட்க, கமலம், அப்பா! பாவாயில்லை ஓல்ட் வுமன் (கிழம்) கொடுத்த அந்த டெல்லக்கிராப்புக்கு (தந்திக்கு) தாங்கள் ரிப்ளை (பதில்) கொடுக்க அவசியமில்லை என்று மோடியாய்ப் பேசிவிட்டு சதுரங்கம் விளையாடுகிற இடத்திற்கு மறுபடியும் போய்விட்டாள். தகப்பனும் தந்தியை அப்பால் வீசி எறிந்துவிட்டு தன்வேலையில் கவனமாய் இருந்துவிட்டார். தனது அன்புக்குரித்தாகிய கணவன் மரண அவஸ்தையிலிருப்பதாக கேள்விப்பட்ட மனைவி நெருப்பில்விழுந்த புழுப்போல துடிக்கமாட்டாளா? உலகத்தில் தன்கணவனைத்தவிர அவளுக்கு என்னபெருமை? பதிவிரதைக்குக்கணவனல்லோ சிரசு! சிரசுக்கு மோசம்வரக்கூடிய நிலைமைநேர்ந்தால் மற்ற அவயவங்கள் எவ்வளவு துன்பத்தை அடையவேண்டியது. ஒருபுருஷனுக்கு ஒருஸ்திரீயைபாணிக்கிரகணம் பண்ணிக்கொடுத்ததின்பின் இருவரும் ஐக்கியமாய் உடல் இரண்டாயினும் உயிர் ஒன்றாய்விடுகிறார்கள் அல்லவா? நகமுஞ் சதையும், எள்ளும் எண்ணையும்போலல்லவா அவர்கள் ஐக்கியம். உலகத்தில் ஸ்திரீ புருஷருடைய அன்புக்கு எதை ஒப்பிடக்கூடியது? ஒப்பிடக்கூடாத வஸ்துவல்லவா? ஆகிலும் எத்தனையோ ஸ்திரீகள் கமலத்தைப்போல மிருகங்களாய் போய்விடுகிறார்கள், மிருகங்களுங்கூட இணைபிரிந்தால் வருந்துகின்றனவே! “குலமகட்கழகு தன்கொழுநனைப் பேணுதல்.” கமலம் தன் கணவனுடைய அன்பைவிட தன்சுகத்தையும், சொகுசையும், விளையாட்டையும் அதிகமாய் நேசித்தாள். முத்தையபிள்ளையின் வியாதிகாலத்தில் அவருக்குச் சமீபத்திலிருந்து ஆகாரமூட்டவும் ஆறுதல் சொல்லவும் அவர் அருமைத்தாயாரைத் தவிர வேறொருவருமில்லை. “தாய்க்குப்பின் தாரம்” இதனால் தாயினன்புக்குப் பின் மனைவியின் அன்பே அன்பு. இம்மொழி கமலத்துக்கு உரித்ததன்று. முத்தையபிள்ளைக்கு மனைவியிருந்தும் இன்னும்தாய் ஒருத்தியுடைய பேணுதலுக்குள்ளேயே யிருந்தார். வியாதி காலத்தில் இவர் அருமைத்தாயார் இவரைக் கவலையோடும் இராப்பகலகண்விழிப்போடும் பார்த்திராவிட்டால் முத்தையபிள்ளை பரலோகம் போயிருப்பார். கமலம் தன்புருஷன்பேரில் அன்பும் விசுவாசமும் வைக்கவில்லை. முத்தையபிள்ளையோ அவளை மறக்கவில்லை. அவர் மரணத்தறுவாயில் ஸ்மரணை கேடாயிருந்தபோ

தும் அடிக்கடி கமலம்! கமலம்! என்று கூப்பிடுவார். ஒருவேளை கமலம் தன்பக்கத்தி லிருக்கிறதாக நினைத்து இப்படிக் கூப்பிட்டாரோ ஐயோ!

இப்படியாக ஒருவாரம்வரையும் மரணத்துக்கும் ஜீவனுக்கும் இடையில் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் அவருக்கு ஒருவித வலிப்புண்டாகி கண்ணும் நிலைக்குத்தி, கைகாலும் அசைவற்று பேச்சுமூச்சற்றிருந்தார். அந்தச்சமயத்தில் அவர்தாயார் வெளியே போயிருந்தாள். பக்கத்திலிருந்த வேலைக்காரர்கள் பிராணன் போய்விட்டதாக எண்ணி கால்முதல் தலைவரைக்கும் கன்றாய் மூடிப்போட்டுவிட்டு ஒப்பாரிவைத்து அழுதார்கள். வெளியேபோயிருந்த தாயார் அழுகைக் கூக்குரலைக்கேட்டு ஓடிவரும்போது சிலவேலைக்காரர் எதிரேபோய் அம்மாளை மறித்து "ஐயா போய்விட்டார்கள்!" "ஐயா போய்விட்டார்கள்" என்று காலைக் கட்டிக்கொண்டு அழுதார்கள். அம்மாள் எதிரில் மறித்தவர்களை தள்ளிவிட்டு "ஐயோ! மகனே" என்று அறைக்குள்போய் பார்க்க தன் அருமைமகனை கால்முதல்தலைவரைக்கும் மூடியிருப்பதையும் கைகால் அசைவற்று பேச்சுமூச்சற்று இருப்பதையும கண்டு முகத்திலும் நெஞ்சிலும் கையைவைத்துப் பார்க்க கொஞ்சம்சூடிருப்பதை அறிந்து டாக்டரை உடனே வருத்தி ஏற்ற சிகிச்சை செய்ததினபேரில் போன உயிர் திரும்பவும்வந்தது. முகத்தில் போட்டிருந்த துணி இன்னும் இரண்டொரு நிமிஷம் எடுபடாமலிருந்தால் மூச்சு முட்டி இறந்துபோயிருப்பாரென்று டாக்டர் சொன்னார். இதற்குப்பின் முத்தையபிள்ளைக்கு வர வர சுகமுண்டாகி தலைக்கும் தண்ணீர்விட்டார்கள். தண்ணீர்விட்ட ஒரு வாரத்திற்குள் பெரியம்மாளுக்கு சுரம்கண்டு அம்மைவார்த்து வருத்தமாகி ஜீவனுக்கே மோசம்வரும் நிலைமையிலிருந்தது. தாய் மரணத்தருவாயிலிருப்பதாக முத்தையபிள்ளை தன் மாமனர் பொன்னம்பலம்பிள்ளைக்குத் தந்தியடித்து கமலத்தை அனுப்பும்படியாக கேட்டுக்கொண்டார். "யானையை விழுங்கும் அம்மையார்க்கு பூசணிக்காய் ஒருபொருட்டா?" புருஷன் மரணதருவாயிலிருந்தபோதே வராத கமலத்திற்கு மாமியார் எந்தமூலே? முத்தையபிள்ளை அனுப்பிய இரண்டுமூன்று தந்திகளுக்கெல்லாம் பதிலில்லை. இந்தசமயத்தில் அவர்மனம் என்னவாயிருந்திருக்கும்? முத்தையபிள்ளையின் தாயார் அம்மைவார்த்த பதினைந்தாம் நாள் மரித்துப்போனாள். இதைவாசிக்கும் என்பிரிய சிநேகிதிகளே! முத்தையபிள்ளை என்னநிலைமையி லிருந்திருப்பாரென்று நீங்களே யோசியுங்கள். தன்னை அருமையாய் அணைத்து ஆகாரம் ஊட்டின கைகள் இப்போது ஒன்றும் செய்ய ஏவாததாய் நீட்டப்பட்டுக் கிடப்பதையும், தன்னைமுகத்தோடு முகம்வைத்து முத்தமிட்டுக் கொஞ்சின அருமையான முகம் இப்போ பேச்சு மூச்சற்று குளிர்ந்துபோயிருப்பதையும் பார்த்து "என் அரு

மைத்தாயே! உங்களை நான் பார்ப்பதெப்போ? என்னை ஆளாக்கிவிட்ட
அன்னையே! என்னை ஆதரவற்றவளாக தன்னந்தனியேவிட்டுப் போக
லாமா! ஒருநேரம் என்னைவிட்டுப்பிரிய மாட்டீர்களே! இனி என்னையார்
தங்களைப்போல பார்ப்பார்கள்" என்று அழுது தன்தாயாரின் கையிலும்
முகத்திலும் முத்தமிட்டு "அம்மா! என்னைப்பார்த்து ஒருவார்த்தைசொ
ல்லமாட்டீர்களா? உங்கள் அழகுவாயை ஒருதரம் திறக்கலாகாதா? என்
ஜீவனைக் காப்பாற்றி உங்கள் அருமையான ஜீவனை யிழந்தீர்களே! என்
னையுங்கூட கூட்டிப்போக மாட்டீர்களா? என்னைவிட்டுப்போக தங்களு
க்கு எவ்விதமாய்த் தான் மனம் வந்ததோ! அம்மா! அம்மா!" என்று
பின்னுங்கதறி அழுதார். எத்தனையோ சிநேகிதர்கள் வந்து அவருக்கு
ஆறுதல் சொல்லியும் ஆறவில்லை. ஒருசமயமவந்து தாயாரின் முகத்தை
உற்றுப்பார்த்து "என்தாயார் தூங்குகிறார்கள் ஒருவரும் எழுப்பாதேயுங்
கள்" என்று சொல்லுவார், மற்றொருசமயம் "இல்லை! இல்லை! ஒருக்கா
லும் இப்படித் தூங்கமாட்டார்களே என்னைத் தெருவில் விட்டுத்தான்
போய்விட்டார்கள்" என்பார் இன்னொருசமயம் "உயிரடங்கி யிருக்கும்
டாக்டரை கூட்டிவாருங்கள்" என்பார். இப்படி பலவாறாகப் பிதற்று
வார். தன்னைப்பெற்று வளர்த்து ஆளாக்கிவிட்ட அன்னை இறந்துபோன
துக்கத்தை தாங்கமுடியாமல் அதிசாரங்கண்டு வருத்தமான நிலைமையி
விருந்து டாக்டர்களுடைய ஆலோசனையின்பேரில் ஜோதிபுரத்தை விட்டு
சாந்தபுரத்துக்குப்போய் சிலமாசங்களிருந்து பலமருந்துப் பிரயோகம்
செய்தும் சுகப்படாதபடியால் அவருடைய சிநேகிதர் அவர்பிழைப்பது
வருத்தமென்றும் திரும்பவும் ஜோதிபுரத்துக்கு அனுப்புவது உசிதமென்
றும் தீர்மானித்து பயணத்துக்குவேண்டிய முயற்சிகள் செய்தார்கள்.
இங்ஙனமிருக்க, ஜோதிபுரத்துக்கு சமீபத்திலிருந்த சண்பகபுரம் கிரா
மத்து ஜமீன்தார் ஒருவர் முத்தையபிள்ளையைப் பார்க்க சாந்தபுரம் வந்
தார். அவர் முத்தையபிள்ளைக்கு ஒருபெரியசிநேகிதர். முத்தையபிள்ளை
யிருக்கிற ஸ்திதியைப்பார்த்து மெத்த மனநோவடைந்து இந்தஸ்திதியில்
அவரை ஜோதிபுரம் கொண்டுபோவதில் பிரயோசன மில்லையென்றும்
தமது கிராமத்துக்குச் சமீபத்தில் சாஸ்தனூர் என்னும் ஒரு சிற்றூரில்
ஒரு ஆண்டிச்சியம்மாள் வந்திருப்பதாயும் அந்த அம்மாள் மூலிகைகள்பச்
சிலைகள்கொண்டு, தீராதவியாதிகளை யெல்லாம் தீர்ப்பதாய் கியாதிபடைந்
திருப்பதாயும் அந்த அம்மாளைக்கொண்டு சிகிச்சைசெய்தால் முத்தைய
பிள்ளைக்கு சொஸ்தமாகுமென்றும் ஆலோசனை சொன்னார். ஆனால்
முத்தையபிள்ளைக்கு இது இஷ்டமில்லை. இங்கிலீஷ் மருந்துகளால் சுக
படாதவியாதிகள் நாட்டு மருந்துகளால் சுகமாகாதென்றும், அதிலும்
பெண்பிள்ளை வயித்தியம் தமக்குப்பிரியமில்லையென்றும் சொன்னார். அம்

படியிருந்தும் தம்முடையநண்பராகிய ஜமீன்தாருடைய அலட்டுதலுக்காகவும் மற்றச்சினேகிதர்கள் எல்லாரும் ஜமீன்தார் விருப்பப்படி செய்வது உசிதமென்று ஆலோசனை சொன்னதாலும் தாக்ஷண்ணியத்திற்காக சம்மதித்தார். உடனே பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய சகலபிரயத்தனங்களும்செய்து முத்தையபிள்ளையை ஒருபல்லக்கில் வைத்து ராத்திரி ஒருச்சாமமிருக்கப் புறப்பட்டு விடிந்து எட்டுமணிக்குள் சாஸ்தாபுரம் வந்து சேர்ந்து ஆண்டிச்சியம்மாளிருக்கும் சத்திரத்துக்குச் சமீபத்திலிருந்த ஒருவீட்டிலிறங்கி ஆண்டிச்சியம்மாளை பார்க்கும்படி போனார்கள்.

(இன்னும் வரும்.)

ஓர் மாது.

LADY JANE GRAY.

லேடி ஜேன் கிரே.

(48-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

கில்போர்டும் ஜேனுக்குத் தகுந்த நாயகனாயிருந்தபடியால், அவன் அவளை மணம்புரிய ஒருதடையும் சொல்லவில்லை. அவனுடைய பெற்றோர்களும் பூரண சம்மதம் கொடுத்துவிட்டார்கள். அப்படியே விவாகம் நிச்சயமாகி அவ்வருஷம் ஜூன்மீ தத்தில் ஒருநல்லதினம் குறிக்கப்பட்டது. அச்சுபதினத்தில் அரசன அரண்மனையிலிருந்து அன்போடு அனுப்பப்பட்டவிலையுயர்ந்த பட்டாடைகளும், அநேகவித வெகுமதிகளும் வந்து நிரம்பியிருக்க இராச்சியத்திலுள்ள மாட்சிமைதங்கிய பிரபுக்களும் களிப்புடன் வந்திருந்து அவ்வானந்தக் காட்சியைக்கண்டு மகிழ, கண்ணபிரானோடு கூடின ருக்மணியைப் போலவும், குமரேசனோடு கூடின தேவசேனையைப்போலவும், அந்தக்கன்னியா சிரோமணியாகிய ஜேன் தன் அன்பிற்குரிய நாயகனோடுகூடி விளங்கினாள். ஆனால் வசந்தகாலத்தில் குளிர்ச்சியான ஒருகாலையில் மந்தமாருதமானது கரையிலிருக்கும விருக்ஷங்களின் பூங்கொத்துகளின்மீது வீச நன்றாய் ஜோடிக்கப்பட்ட ஓர் மரக்கலம் துறைமுகத்தைவிட்டு உல்லாசமாய் பாய்விரித்துச் செல்லுகையில் இரவில்தன்னைத் தூள்தூளாய்ச் செய்யக்காத்திருக்கும்சுழல்காற்றின் வரவை எப்படி எதிர்பாராதோ அப்படியே தனக்கு இரண்டு வருஷத்திற்கெல்லாம் சம்பவிக்கப்போகிற துன்பத்தைக் கொஞ்சமேனும் எதிர்பாராமலிருந்தாள்.

இப்பொழுதுதான் நார்தம்பர்லண்டுக்கும் பெரியகவலை உண்டாயிற்று. தன்மகனுக்கு ஒரு இராஜகுமாரியைப் விவாகம் செய்தாய்விட்டது

ஆனால் பட்டத்திற்கு முக்கிய பாத்தியதையுள்ள மேரியைத் தள்ளிவைத்தல்லவோ ஜேனை இராணியாகச் செய்யவேண்டும்; வியாதியஸ்தனான எட்வர்ட என்னும் அரசன் நார்தம்பர்லெண்ட் சொன்னபடியெல்லாம் ஆடுகிறவனாயிருந்தான். அப்படியே அவன் தூண்டுதலின்பேரில் மேரிக்கு யாதொரு பாத்தியதையில்லையென்றும், தனக்குப்பின் ஜேனுக்குத் தான் பட்டம் வரவேண்டுமென்றும் உயில் எழுதிவைத்துவிட்டு அவ்வரசன் ஜுலைமீ 6உல் இறந்தான்.

இந்தத் தந்திரமெல்லாம் கொஞ்சமாவது ஜேனுக்குத் தெரியாது. விவாகத்துக்கு முந்தியே இந்தசமாச்சாரம் அவளுக்குத் தெரிந்திருந்தால் கில்போர்டை மணம்புரிய சம்மதித்திராள். இராணியாக வருவதற்கு ஒருவளுக்கு இஷ்டம் இராதோ வென்றால் ஜேனுடைய மாதிரியெல்லாம் மிக அற்புதமானது. ஆதிசேஷனுடைய காலகோடிவிஷத்தி னிடையில் நாகரத்தின மிருக்கிறதுபோல் வீண்பெருமையையும் கர்வத்தையும் தெய்வமாகக்கொண்ட அரசர்களுக்கிடையில் ஜேன் என்ற ஸ்திரீரத்தினம் தோன்றிற்று. அரசன் இறப்பதற்கு இரண்டுதினம் முந்திதான் இந்த சமாச்சாரம் ஓரிடி முழக்கம்போல அவள்காதில் விழுந்தது. ஜுலைமீ 9உல் நார்த்அம்பர்லெண்ட் இன்னும்மற்றபிரபுக்களோடு திடீரென்று ஜேனுடைய அந்தப்புரம்சென்று இராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொள்ளும்படி அவளை பலவந்தப்படுத்தினான்.

அப்பொழுது ஜேன் அவர்களைநோக்கி ஐயோ பட்டத்தை வகிக்க எனக்கு என்னபாத்தியதை இருக்கிறது. அப்படி பாத்தியமிருந்தாலும் இளமைப் பருவத்தில் ஒன்றும் அறியாத பெண்ணாகிய எனக்கு ராஜ்யத்தை வகிக்கும்படியான சக்தியுமில்லையே. சக்தியிருந்தாலும் அதனால் என்ஜென்ம முழுவதும் அடிமையாக்கிக் கொள்வேனேயொழிய வேறு என்னசுகமிருக்கிறது. சுயேச்சையாயிருந்து என்புத்தகங்களைப் படிப்பதனாலுண்டாகும் இன்பத்துக்கு எது ஒப்பாகும். எப்பேர்ப்பட்ட தங்கத்தினால் அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும், எவ்வளவு விலையுயர்ந்த ரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் காலுக்கு ஆபரணமாகுமா? நீங்கள் எனக்குக் கொடுக்கப்போகிற கிரீடம் அப்படிப்பட்ட ஒருவிலங்குக்குச் சமந்தான் என்று இவ்வாறாக உரைத்துத் தரையில்விழுந்து அலறி "தெய்வமே இதற்காகவா இந்தப்பாவி என்னை மருமகளாகக்கொண்டான் கிளியை [illegible]ர்த்துப் பூனையின்கையில் கொடுத்தாற்போல பாலியமுதல் எவ்வளவோ அருமையாய் என்னை பாதுகாத்து இந்தப்பாதகன் கையில் என்னைக் காட்டிவிட்டாயே. பக்தர்களை பரிபாலம் செய்வது உன்சுபாவம்தானே. கருணையாகிற உன் கடைக்கண்ணால் சற்றேனும் என்னைப் பார்க்கலாகா

தோ? இப்படி இவன் பலவந்தப் படுத்துகையில் வேண்டாமென்று மறு
த்துவிட கேவலம் அபலையான எனக்கு வல்லமையுண்டோ ஆற்றின்ஆழ
ந்தெரியாமல் லகுவாய்க் கடந்துவிடலாமென்று இறங்கிவிட்டேன் இனிப்
பின்வாங்கினாலும் நடுவில் திகைத்துநின்றாலும் பிராணனுக்கு ஆனியே
யொழிய வேறொன்றுமில்லை. ஒருகாரியத்தை ஆரம்பிக்காம லிருப்பவ
னே உத்தமனென்றும், ஆரம்பித்து செம்மையாய் முடிப்பவன் மத்திம
னென்றும், ஆரம்பித்து முடிக்காமல் விட்டுவிடுகிறவன் அதமனென்றும்
பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்தராஜ்யத்தைத
பரிபாலனஞ்செய்யத் தகுந்ததிறமையை எனக்குக் கொடுத்து அருள்செ
ய்யவேண்டும்" இவ்வாறு பிரார்த்தித்துக்கொண்டு தன்கணவன் ஒருபுறத்
திலும் இன்னொருபுறத்தில் மாமனாருமாகக்கூடி யுரைத்தவார்த்தைகளைத்
தடுக்க வல்லமையில்லாதவளாய் ஜூலை 9உல் சிம்மாசனம் ஏறினாள்.
மேற்சொன்ன தலிருந்து தன் நாயகனிடத்தில் ஜேனுக்குச் சிறிதேனும்
அதிர்ப்தி யுண்டாயிருக்குமென்று நீங்கள் எண்ணவேண்டாம். ஏனெ
னில் இந்தச்சூதொன்றும் கில்போர்டுக்கும் முந்தி தெரியாது. பிறகு தந்
தைக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டுமென்ற ஒரே கருத்தினால்தான் அவருக்குச்
சகாயமாக ஜேனோடு பேசினான்.

அத்தேசத்து மாமூல்படி அன்றுமாலையில் ராணி பட்டணப்பிரவே
சம் வருங்காலத்தில் பிரதான நகரமான அந்த லண்டன் பட்டணத்திலிரு
ப்பவர்களில் அநேகர்மேரியின்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாதலால் ஜேனைப்
பார்த்து உற்சாகப்படவேயில்லை. மாலையில் ஆறுமணிக்கு ஜேன் இங்கி
லாந்துதேசத்துக்கு ராணியாய்விட்டாளென்று வழக்கம்போல தண்டோ
ராபோடப்பட்டது. அப்பொழுது நாசகாலம் கிட்டியதென்று அறிவிக்
கிற சாக்குருவியைப்போல் லண்டன் நகரவாசியான ஒருவன் மேரியின்
பட்டத்தை வேறுயாரால் தரிக்கக்கூடுமென்று உரக்கக்கூவ உடனே அதி
காரிகள் அவனைப்பிடித்துச்சிறையிட்டார்கள். ஸ்ரீராமபிரான் தாடகையை
சிட்சித்தாள்போல இந்த சாக்குருவியின் காதுகளிரண்டும் அறுக்கப்பட்டு
இவன்பெயரும், இவன்செய்த குற்றமும் நகரமுழுவதும் பிரசுரிக்கப்
பட்டது.

ஜேன் ராணியானவுடனே மேரியைப்பிடித்து சிறையிலடைக்கவே
ண்டுமென்று நார்த் அம்பர்லண்ட். எத்தனித்தான். இதுகேட்டு மேரி
அவன்கையிலகப்படாமல் மறைந்திருந்து கொஞ்சநாளில் தகுந்த சைனி
யத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு ராஜ்யம் தன்னுடையதென்று ஸ்தாபிக்கும்
பொருட்டு ஜேன்மீது யுத்தம்செய்யப் புறப்பட்டாள். உடனே அவள் மத
த்தைச்சார்ந்த ஜனங்கள் எல்லாரும் மேரியே ராணியாகவேண்டுமென்று

ஓரேகுரலாய் வீராவேசத்தோடு அலறிக்கொண்டு சமயோசிதமான ஆயுதங்களனைத்தையும் தரித்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். இடிமுழக்கம் போன்ற இந்த சமாசாரத்தைக் கேள்வியுற்று ஜேனுடைய தந்தை சைன்யத்தை இட்டுக்கொண்டுபோய் மேரியின் கலகத்தை அடக்கிவிடுவதாக தீர்மானஞ்செய்தார். அப்பொழுது ஜேன், வயதுசென்ற தன்தந்தையை யுத்தத்திற்கு அனுப்புவது யுக்தமல்லவென்று எண்ணி அவரைப்போகக் கூடாதென்று தடுத்தாள். ஆகையால் நார்த்அம்பர்லண்ட் தானேசைன்யத்துக்குத் தலைவனாகச்செல்வதாக ஒப்புக்கொண்டு சதுரங்கபலத்துடன் புறப்பட்டான். மேரியின் சைன்யத்தையும், அவர்களுடைய படாடோபத்தையும் பார்த்தமாத்திரத்திலேயே நார்த் அம்பர்லண்டுக்கு சப்தநாடியும் ஒடுங்கிவிட்டது. இன்னதுசெய்வதென்று தெரியாமல் சற்றுத்தயங்கி பிறகு இன்னும் சிலபோர்வீரர்களை உடனே தன் உதவிக்கு அனுப்பும்படி மந்திரிகளுக்குத் தூதனுப்பினான்.

(இன்னும் வரும்.)

பி. துரைசுவாமி அய்யர், பி. ஏ.

THE SECRET OF DEATH.
மரணத்தின் இரகஸியம்.

அனந்தகுணபாண்டியன் என்னும் அரசன் மதுராபுரியில் நீதியுடன் செங்கோல் செலுத்திவருங்காலத்தில் ஒருநாள் ஒருபிராமணன் தன்னுடையபத்தினியுடன் குழந்தையையும் கூட்டிக்கொண்டு திருப்பத்தூரிலிருந்து மதுரைக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தான். பிரயாணத்தினால் தன்னுடையபத்தினிக்கு அதிககளைப்படைந்து நாவறண்டுபோனதினால், அப்பிராமணன் அவளை ஒருமரத்தினிழலில் வீற்றிருக்கச்செய்து கொஞ்சம் தண்ணீர்கொண்டு வரும்படியாய்ப்போனான். சிறிதுநேரத்தில், அந்தமரத்தின் இலைகளுக்குநடுவில் அதிககாளாய் யாவரும் அறியாமல்தங்கியிருந்த ஒரு அம்பானது தற்செயலாய் அம்மாதுசிரோமணியின்மேல் விழுந்து அவளை மாய்வித்தது. சிறிதுபொழுதில் அந்தப்பிராமணன் தண்ணீர் கொண்டு திரும்பிவந்து பார்க்கையில், தன்பத்தினியின் உடம்பில் ஒரு அம்புதைத்து இறந்துபோயிருந்ததைக் கண்டான். கண்டவுடன் விசனமுண்டாகி, அதிகசப்தமிட்டு அழுதுகொண்டு அவளைக் கொன்றவனைக் கண்டுபிடித்துப் பழிக்குப் பழிவாங்குவதாகத் தீர்மானஞ்செய்துகொண்டு கொலைசெய்தவனைக் கண்டுபிடிக்கத் தன்னைச்சுற்றிலும் பார்க்கையில், கையில் ஒருவில்லையும், முதுகில் ஒரு அம்பறாத்தூணியையும் வைத்துக்

கொண்டுநின்ற ஒருவேடனைக் கண்டான். உடனே ஓடிப்போய்க் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு அவன்தான் தன்னுடைய பத்தினியைக் கொன்றானென்று குற்றஞ்சாட்டினான். அவ்வேடனோ, தன்னால் அவள் இறக்கவில்லையென்றும் அவள்பேரிலாவது மரத்திலாவது, தான் அம்பு எய்யவில்லையென்றும் சொன்னான். ஆனால் அந்தப்பிராமணன் அதை நம்பாதவனாய் வேடனைத் தாறுமாறாக வைது, பாண்டியமஹாராஜாவின்சபைக்கு வரும்படிசொன்னான். குற்றமற்ற அவ்வேடன் அதற்குச்சம்மதித்தவுடன் பிராமணன் தன்னுடைய பத்தினியை முதுகிலும், அழுதுகொண்டிருந்த குழந்தையைத் தோளிலும் வைத்துக்கொண்டு, வேடனுடன் மதுரையை நோக்கிச்சென்று அரண்மனைவாயிலை யடைந்தவுடன் பிரேதத்தைக்கீழே வைத்துவிட்டுக் கூக்குரலிட்டு அழுதுகொண்டிருந்தான்.

அவ்வழுகையைக் கேட்டு அரசன் வெளியில்வரப் பார்த்து பிராமணன் பின்வருமாறு சொன்னான். "நீ ராஜ்ஜியத்தை நீதியுடன் அரசாண்டுவந்தால், பட்டப்பகலில் துரோகியாகிய இந்தவேடன் துர்அதிர்ஷ்டமுள்ள என்பத்தினியை எவ்விதமாய்க் கொன்றிருப்பான். கொன்றதுமல்லாமல், தான் அவளைக்கொல்லவில்லையென்றும் பிடிவாதமாய்ச்சொல்லுகிறான். நீ ராஜ்ஜியபரிபாலனம் செய்கிறது இதுதானா? உலகமுழுவதும், மென்மேலும் கீர்த்தியைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற பாண்டியதேசமானது உன்னுடைய அநீதியால் இப்பொழுதேமுடிவுக்கு வந்துவிட்டது; பாண்டியராஜாக்களின் பெருமையும் இத்துடன்மங்கிவிட்டது." அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த பாண்டியன் அந்தப்பிராமணனுடையகோபத்தைத் தணியச்செய்து, "ஓ, பிராமணசிரேஷ்டரே! விசனப்படவேண்டாம். கடவுளுடையகிருபையால் இதைமுழுவதும்விஜாரித்து, அதற்குவேண்டியவற்றைச்செய்கிறேன். என்னுடைய பட்டணத்தருகில் பட்டப்பகலில் இப்பேர்ப்பட்ட பயங்கரமானசெய்கை நடந்ததினால் நான் அநீதியாக அரசாக்ஷி செய்கிறேனென்று உங்களுக்குத்தானாகவேதெரிகிறது. நான் இதைமுழுவதும்விஜாரித்து உண்மையைக்கண்டாலொழிய இச்சிம்மாசனத்தில் உட்கார எனக்கு யோக்கியதையில்லை" என்று சொல்லி, வேடனைப்பார்த்து "நீ குற்றஞ்செய்திருந்தால் உண்மையைச்சொல். அதினால் யாவருக்கும் நன்மையுண்டாகும்" என்றார். அதற்குவேடன் நீதியுடன் அரசாண்டுவந்த பாண்டியன் ராஜ்ஜியத்தில் அவ்விதமான அநியாயம் நடந்தது தனக்கே ஆச்சரியமாயிருக்கிறதென்றும் பாண்டியராஜன்பிரஜைகளுக்குத்தெய்வம்போலிருந்தவனென்றும், அப்பிராமணஸ்திரீ இறந்தவிபரம் தனக்குத் தெரியாதென்றும், தெய்வத்தின்முன்பாகச் சொல்வதுபோல, அரசனிடத்தில் சத்தியமாய்ச் சொன்னான். பிற்பாடு அந்தச்சங்கதியை முறையாக விசாரித்ததில் தனக்கு உண்மை இன்னதென்று தெரியவில்லை. வேட

னைக்காவலில் வைக்கும்படியாய் அரசன் உத்தரவுசெய்து, அடுத்தநாள் குற்றத்தைப்பற்றி விஜாரணைசெய்வதாயும் சொல்லிப் பிரேதத்தைத் தகனஞ்செய்து, வேண்டியகருமங்களைச் செய்துமுடிக்கும்படியாய்ப் பிராமணனுக்கு உத்திரவளித்தான்.

அன்றுமாலையில் அரசன் கோவிலுக்குப்போய்க்கடவுளைத் தியானஞ்செய்து நடந்தசங்கதிகளை மனசினால் சொன்னான். உடனே திரும்பிவந்து அன்றிரவு தெய்வக்காக்ஷி தனக்குக்கிடைக்குமென்ற எண்ணத்துடன், ஆகாரமன்னியில், வெறுந்தரையில் படுத்துக்கொண்டான். அவ்விரதத்தினால்தான் நினைத்தகாரியம் சித்தியாய்விட்டது. எப்படியெனில் அரசன் நித்திரைசெய்யுங்காலையில் கடவுள் அவனுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாய் வந்து சொன்னதாவது "இந்தப்பட்டணத்துக்கு வெளியிலிருக்கிற செட்டித்தெருவுக்கு இன்றையதினம் அந்தப்பிராமணனுடன்போ; அங்கே ஒரு வீட்டில் கலியாணம்நடக்கும், நீங்கள் இருவரும் மாறுவேடம்பூண்டு அவ்வீட்டுக்குள்போய் ஒரு மூலையிலிருந்தால், பிராமணஸ்திரீ இறந்துபோனதின் உண்மைதெரியவரும்."

அதைக்கேட்டவுடன் அரசனுக்கு அதிகசந்தோஷமுண்டாய் அதே ராத்திரியில் பிராமணனை அழைத்துக்கொண்டு செட்டிலயப்போல் மாறுவேடம்பூண்டு கலியாணவீட்டில்புகுந்து ஒருமூலையில்எவருமறியாமல் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். கடவுளுடைய கிருபையால் தெய்வக்காக்ஷி காணும்படியான மகத்துவம் அவர்களுக்கு அச்சமயத்தில் கிடைத்ததினால், ஆகாயத்தில் சிலயமதூதர்கள் விரைவில் அங்கேவந்து கலியாணமாப்பிள்ளையினுடைய உயிரையமலோகத்துக்குக் கொண்டுபோகக்கூடிய உபாயம் யாதென்று ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டார்கள். அவர்களில் ஒருவன் கலியாணப்பிள்ளைக்கு வியாதியொன்றுமில்லாமலிருக்கிறபோது அவனது உயிரை எவ்விதமாய்க் கொண்டுபோகலாமென்று சொன்னான். அதற்கு வேறொருவன் "பிராமணஸ்திரீ படுத்துக்கொண்டிருந்த விடத்திலுள்ள மரத்தின் இலைகளுக்குநடுவில் வெகுகாலமாய்க்கிடந்த அம்பை அந்தஸ்திரீயின்மேல் நேற்றையதினம் விழச்செய்து, அவளுயிரை மாய்வித்ததுபோல இன்றையதினமும் ஒருதகுந்த உபாயமெடுக்கவேண்டுமென்று" சொன்னான். "தொழுவத்திலிருக்கிற பசுக்களிலொன்றை இன்றையதினமவிழ்த்துவிட்டுக் கலியாணப்பிள்ளையை முட்டும்படியாகச்செய்து உயிரைக் கொண்டுபோகும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யலாம்" என்று மூன்றாவது தூதன்சொன்னான். அதற்கு நாலாவதுதூதன் சொன்னதாவது "அதுநல்லஉபாயந்தான். கொட்டுமுழக்கத்தினாலும்வாத்தியகோஷத்தினாலும் பசுக்கள் கலைகிறது இயல்புதான்; நேற்றையதினம்பிராமணஸ்திரீ

யின் உயிரையெடுத்த உபாயத்தைப்பார்க்கிலும் இந்த உபாயம் அதிக விசேஷந்தான்". இவற்றையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்த பிராமணனைப்பார்த்துக் குற்றமில்லாத வேடன்மேல் குற்றஞ்சாட்டி அவனை விசாரணைக்குக் கொண்டுவந்தது அபிப்பிராயமல்லவாவென்று அரசன் கேட்டான். அதற்குப் பிராமணன் சரிதான் எல்லாம் விதியினது செயலேதவிர வேறொன்றுமில்லை; ஆனால் இப்போது நடக்க வேண்டியகாரியத்தை எவ்விதமாய் யமதூதர்கள் முடிப்பார்கள் என்பதைப்பார்த்து விட்டுப் போவோமென்று அரசனுக்குச் சொன்னான். சொன்னவுடன் ஒருபசு வேகத்துடன் வீட்டுக்குள் நுழைந்து கலியாணப்பிள்ளையை முட்டித்தள்ளி ஓடிப்போய்விட்டது. துர்ப்பாக்கியமுள்ள அந்த மனிதன் கீழேவிழுந்ததினால், அதிககாயம்பட்டு உடனே பிரேதமானான். கலியாணவீடு இறந்தவீடுபோலாயிற்று; வீட்டிலுள்ளவர்கள் யாவரும் கோவென்று அழுதார்கள். உடனே பிராமணன் அரசன்செய்த புண்ணியத்தினால் தனக்குக்கிடைத்த தெய்வக்காக்ஷியையும் அவனது நீதியையும் பற்றி அதிகமாய்ப்புகழ்ந்து ஸ்தோத்திரம்செய்து அரசனுக்கு வருத்தங் கொடுத்ததற்காகவும் வேடன்மேல் ஆலோசியாமல் குற்றஞ்சாட்டினதற்காகவும், தன்னை மன்னிக்கவேண்டுமென்று வணக்கமாய்க் கேட்டுக்கொண்டான். உடனே அரசன், அரண்மனைக்குப்போய் வேடனை விடுதலை செய்து அவன்பட்ட துன்பங்களுக்காக வேண்டியவெகுமதி கொடுத்தும் பிராமணனுக்கு இரண்டாவது தடவை கலியாணம் செய்துகொள்வதற்காக ஏராளமாய் திரவியங்களைக்கொடுத்து மனுப்பினான். அன்று நடந்த சங்கதியின் விபரத்தையும் தனக்குச்சத்தியம் வெளிப்பட்ட தெய்வானுக்கிரகத்தையும், எல்லாருமறியும்படியாய் *முரசறையச் சொல்லி யாவரும் சந்தோஷிக்கும்படி அரசன் ஒருதிருவிழாக் கொண்டாடினான்.

இந்தக்கதையில் யமதூதர்கள் குற்றஞ்செய்தார்கள். வேடன் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டான். இதைவாசிக்கும் மாதுசிரோமணிகளே இக்கதையினால் நாமறியவேண்டிய முக்கியமான நீதி என்னவென்று உங்களில் யாராவது இப்பத்திரிகையின் அதிபருக்கு எழுதினால் அதை எல்லாருமறியும்படியாய் இப்பத்திரிகையில் பிரசுக்கப்படுமென்று யான் நம்புகிறேன்.

—"*Translated from the Vishnavite.*"

வி. கோபாலய்யங்கார், பி. ஏ.

---

* முரசு என்றால் பேரிவாத்தியம்.

* பெண்கல்வி.

புருஷர்கள் மிகவும் கல்வித்தேர்ச்சி யடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் பெண்களுக்கும் கல்விகற்பிப்பது நியாயமே. ஆனால் அப்படியொன்றும் நடக்கவில்லை. இதுவிஷயத்தில் ஸ்திரீகளின் குற்றமே ஒருபங்கு. எங்கும்பெண்கள் கல்வியையாவரும் சரிவரகவனித்துவருகிறார்கள் என்று சாதாரணமாக நினைக்கிறார்கள். என்றாலும் அப்பெண்கல்வி விஷயத்தில் கற்றறிந்தவிவேகிகளான நமதுபுருஷர்கள் எவ்வளவுசிரத்தை யெடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதோ அவ்வளவுசிரத்தை யெடுத்துக்கொள்ளுகிறதில்லை. இதுபோகட்டும். ஸ்திரீகளோ இதுவரைவெகுகாலமாக அஞ்ஞானம், ஸங்கஹீனர்களாய் தனித்திருத்தல் ஆகிய இவைகளின் கொடுமையிலகப்பட்டு வருந்தியிருக்கின்றனர்கள். ஆனால் இவ்வாறிருந்தவர்கள் தங்கள் கல்வி விஷயத்தில் எவ்வளவு ஆவல்கொள்ள வேண்டுமோ அவ்வளவு ஆவல கொள்வதில்லை. ஸ்திரீகள் தங்கள்கல்வியை புருஷர்கள் கையிலேயே ஒப்புவித்துவிட்டு, புருஷர்கள் தாங்கள் எல்லாங்கற்றுப்பிறகு புண்ணிய பாவத்திற்கு பயந்து ஏதாவது நமக்குச் செய்தால் செய்யட்டுமென்று இருந்துவிடுகிறார்கள். தங்களைச்சீர்ப்படுத்த முயலுபவர்களுக்குத்தங்களாலியன்றமட்டும் உதவிசெய்வதில்லை. இவைகளெல்லாவற்றாலும் ஸ்திரீகளுக்கு உரியதும் நியாயமானதுமான ஆசையில்லையென வெளியாகிறது. இதுகாரணம்பற்றியே ஸ்திரீகள் புருஷர்களுக்கு ஐயமின்றிக்குறைந்தவர்கள் என்றும் புருஷர்களோடு உவமித்துக்கூறவே நியாயமில்லையென்றுமுள்ளகொள்கை புலப்படுகிறது. ஆகையால் ஸ்திரீகள்முயன்று, தாங்களும்புருஷர்களுடன் சரிசமானமான ஸ்திதிக்குவருவதற்கு பாத்தியமுண்டென்று காண்பிக்க முயலவேண்டியது.

ஆனால் புருஷர்களுக்கு சரிசமானமாக வருதலென்றால் பேதமின்றி அவர்கள்செய்கிற உத்தியோகம்செய்யவும், அவர்கள் அடைகிற கௌரவம் எல்லாம் அடையவும் அன்று. இவ்வளவுவரை ஆசைப்படுதல் நியாயமல்ல. ஆனால்வீட்டுவேலையைப் பார்த்துக்கொண்டு குழந்தைகள் பெறவும் அவைகளைப்பாவித்துவருவதுமாத்திரமுமன்று. இக்காரியங்களைவிட மேன்மையானகாரியங்களுமுண்டு. புருஷன் தைரியத்திலும் புத்திகூர்மையிலும் எப்படி சிறந்தவனோ அப்படியே ஸ்திரீயும் அன்பிலும் அமுர்த குணங்களிலும் சிறந்தவள். ஆகையால் ஒருவருக்கொருவர் வேண்டியது அவசியமே. அப்படியாயின் ஒருவருக்கொருவர் துணையாய் ஸ்திரீயானவள் புருஷனுடைய முயற்சிகளையெல்லாம் ஆதரித்து அவனுக்கு நற்குண

* "என் சகோதரிகளுக்கோர் கபடமற்ற கடிதம்" எனப்பெயரிட்டு ஓர்மாது இங்கிலீஷில் எழுதிய கடிதசாரம்.

நற்செய்கைகளை யூட்டவும், புருஷன்ஸ்திரீக்கு அறிவையூட்டி விவேகத்தைப்புகட்டவும் இனியமொழிகளுக்கு இசையமைந்தாற்போல ஸ்திரீபுருஷர்கள் இசைந்து வாழ்வார்கள். இதுதான் டென்னிஸன் (Tennyson) கவிமுதலிய பெரியோர்களுடைய கருத்து. இப்பதவியே ஸ்திரீக்கு உரித்தானது.

இதுவரவேண்டுமானாலும் ஸ்திரீக்கு உரித்தானகருமங்களைச்சரிவரச் செய்யவேண்டுமானாலும் ஸ்திரீகள்கற்பது அவசியம். கற்பதில் எப்பாஷையிலும் ஆங்கிலேயபாஷை மிகச்சிறந்தது. இதனால் அவரவர்கள் பேசிவழங்கும்பாஷை உபயோகமில்லையெனக் கொள்ளக்கூடாது. பரீக்ஷைமுதலியவை ஆங்கிலேய பாஷையிலேயே நடப்பதாலும், தற்காலத்தில் நமக்கு அறிவூட்டுவதற்கான கிரந்தங்கள் ஆங்கிலேயபாஷையிலேயே மிகுதியாயிருப்பதாலும், புருஷர்கள் அப்பாஷையையே மிகுதியாய் கற்பதாலும், இத்தேசத்து ஸ்திரீகளுடன்பேசஆவலாயுள்ள ஐரோப்பிய மாதர்களுடன் கூடிக்குலாவ அப்பாஷையேயன்றி வேறுபயனில்லை யாகையாலும் ஆங்கிலேயபாஷை கற்பதவசியம். பயனேபலவுள.

முதலில், கற்றறிந்தபுருஷர்கள், பிள்ளைகள், சகோதரர்கள் அவர்களைப்போல ஆங்கிலமறிந்த மனைவி, தாயார்கள், சகோதரிகள், ஆகிய இவர்களுடன் குலாவுவதில் எவ்வளவு ஆநந்தமடைவார்கள். இவர்களில் ஒருவருக்கொருவர் எவ்வளவு ஆதரவு. பின்னுமொருவரையொருவர் எவ்வளவுதெளிவா யறிந்துகொள்வார்கள். வீடு ஆனந்தத்திற்கும் சுகத்திற்கும் இருப்பிடமாகுமல்லவா? பின்னும் ஆங்கிலேயா பாஷையிலுள்ள பிரபந்தங்களுக்கு அளவு சங்கையில்லாமையால் வீணாய்போக்குங் காலத்தை எவ்வளவு நன்றாய்க்கழிக்கலாம். மேலும் ஆங்கிலங் கற்றறிந்ததாயார்கள் குழந்தைகளுக்கு எவ்வளவு உதவியாயிருப்பார்கள். குழந்தைகள் தாயாரிடத்திலும் வீட்டில் கற்கலாமல்லவா. அவர்கள் குணங்களும் சீர்பெற்று ஓங்குமல்லவா?

இவைமாத்திரமல்ல. பொதுவாக நமதுதேசத்தவர்களே தங்களொழுக்கங்கள் சீர்படப் பெறுவார்கள். இச்சீர்பெறுவதற்கு பேதமைஸ்திரீகளே இடையூறு.

தற்காலத்தில் பெண்கல்விக்கு இடையூறுகள்பெரும்பான்மையில்லை. ஆயினும் 100க்கு இரண்டுபெண்களே பிரைமெரி படிப்புக்கு மேற்படிப்புப்படிக்கிறார்கள். இதுபோதாது; இன்னுமநேகர் உயர்ந்தபடிப்புப்படிக்க வேண்டும். விவாகமானபிறகு பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகிறதில்லையென்றாலும் வீட்டிலாவது கற்கக்கூடாதா? எவ்வாறாயினும் கற்க முயலுவது அவசியம்.

ஆங்கிலேயபாஷை இவ்வுவாய் வீட்டிலேயே கற்கலாம். குழந்தைகள் எப்படிப்பேசப்பழகுமோ அப்படியே கற்றல்சுலபம். பின் அதிகமாக எழுத, வாசிக்கக்கற்பது தானேவரும்.

சுகாதாரம்
காற்றிலிருக்கும் அசுத்தங்கள்.

(முன்தொடர்ச்சி.)

காற்றிலிருக்கும் தூசியில்சிலது தாதுவர்க்க சம்பந்தமானவையாயும் சில பூண்டு சம்பந்தமானவையாயும் சில ஜீவராசிகள் சம்பந்தமானவையாயுமிருக்கும்.

தாதுவர்க்கத்தை சேர்ந்தவை எவையெனில்:—ஜனங்கள் நடப்பதினாலும் வண்டிகள் ஓடுவதினாலும் உண்டாகும் மண்தூசி, எரிமலைகள் வெடிப்பதினால் உண்டாகும் கந்தகம் முதலானவை சம்பந்தமான தூசி; சமுத்திரத்திலிருந்து கிளம்பும் நீர் ஆவியுடன்சேர்ந்திருக்கும் உப்பு, விறகு முதலானவை எரியும்போது உண்டாகும் புகையிலுள்ள கரி அணுக்கள். இதைப்போலவே (கிரோஸின்) மண்ணெண்ணெய்விட்டெரியும் தகர விளக்குகளிலிருந்து உண்டாகும் புகையிலிருக்கும் கரி அணுக்கள், நிலக்கரியும் பலவித உலோகங்கள் எடுக்கப்படும் சுரங்கங்களிலும் (கனிகள்—mines) ஷை உலோகங்கள்சம்பந்தமான வேலைகள் [illegible] ங்களில் அந்தந்தஉலோகங்களின் சம்பந்தமான தூசிகள் [illegible].

பூண்டுவர்க்கத்தை சேர்ந்தவை யெவையெனில்:—போர் அடிக்கும் இடங்களிலும் நெல்லுக்குத்தும் இடங்களிலும் உண்டாகும் தூசி; பூந்தோட்டங்களில் புஷ்பங்களிலிருந்துவெளிப்படும் தூசி (மகரந்தப்பொடி) பஞ்சுமுதலிய ஆலைகளிலும் மரவேலைநடக்கும் இடங்களில் உண்டாகும் தூசி; ஈரம்தங்கிய அழுலதுசேறுள்ள (Swampy) பூமியிலிருந்து காற்று வீசும்போது அடித்துக்கொண்டுவரப்படும் பலவிதவிஷ அணுக்களும் புல பூண்டு முதலியவை சம்பந்தமான நுட்பமானவிதைகள் ஆகிய இவை.

ஜீவராசியின் சம்பந்தமானவை எவையெனில்:—ஜீவராசிகளினுடம்பிலிருந்து வெளிப்படும் பலவித ஊத்தைகளின் சம்பந்தமான அணுக்கள்; புண்சிலந்தியுண்டாயிருந்தால் அதிலிருந்து வெளிப்படும் சீ அணுக்கள்; காலரா (விஷபேதி) முதலியதொத்துவியாதிகள்சம்பந்தமான அணுக்கள் கிளைப்பூச்சியைப்போல தேகத்திலிருக்கும் பூச்சிகளின் முட்டைகள். மேல்கண்ட பலவிததூசிகளால் உண்டாகும் கெடுதிகள் அனேகமுண்டு.

மண்தூசியைப்போலவும் புகையிலிருக்கும் கரி அணுக்களைப்போலவும் சிலதுகண்ணில்பட்டு கரகரப்பு உண்டாக்கி கண்ணோய்முதலானவைகளை உண்டுபண்ணும்.

போர் அடிக்கும் இடத்தில் உண்டாகும் தூசியைப்போல சிலதுநாம் சுவாசம்விடும்போது நுரையீரலுக்குள் (சுவாச ஆசயம்-lungs) பிரவேசி

த்து சினப்பு உண்டுபண்ணி காசவியாதி (Asthma) முதலானவைகளை விளைவிக்கும். சிலதூசிகள் நாசிகையின் துவாரத்தில் பிரவேசித்து உடனே தும்மல் உண்டாகச்செய்வதுமன்றி மூக்கில் சிலவியாதிகளை உண்டாகச்செய்கின்றன. ரசம், ஈயம், தாம்பரம் பாஷாணம் சம்பந்தமான வேலைகள்நடக்கும் இடங்களிலுண்டாகும் தூசியை உட்கொள்வதினால் ஷை உலோகங்கள் தேகத்தில்சேர்ந்து விஷக்குறிகளை உண்டுபண்ணும்.

ராவடவேலைகள் செய்யுமிடங்களில் உண்டாகும் தூசிகள் நுரையீரலில் பிரவேசித்து நுரையீரலை புண்படுத்திக்ஷயரோகத்திற்கு காரணமாகச்செய்யும்.

சிலதூசிகள் நாம்சுவாசம்விடும்போது மூக்கின் உள்புறத்திலும் தொண்டையின் உள்புறத்திலும் ஒட்டிக்கொண்டு நாம் ஏதேனும் விழுங்கும்போது வயிற்றுக்குள் பிரவேசித்து வயிற்றுப்போக்குமுதலிய பலவித நோய்களை உண்டுபண்ணும்.

தொத்துவியாதியின் அணுக்களும் இன்னும்காற்றிலிருக்கும் சிலவிஷ அணுக்களும் மேல்கண்டபடி பலவிதமாய் மனிததேகத்தில் பிரவேசித்து, கக்குவான், காலரா, சீதபேதி, குளிர்ஜுரம் முதலியவியாதிகளை உண்டுபண்ணும்.

குழந்தைகளின் வயிற்றிலிருக்கும் கீரைப்பூச்சியைப்போல சிலபூச்சிகளின் முட்டைகள் காற்றுவீசும்போது தின்பண்டங்களுடன் சம்பந்தப்படும். அத்தின்பண்டங்களை சாப்பிடுவதினால் ஷை பூச்சிகள் உண்டாகின்றன.

அஃதெப்படியெனில் :—நமது ஊரில் குழந்தைகளை மலங்கழித்தற்கு வீதியோரங்களில் உட்காரவிடுவது வழக்கமல்லவா. இப்படிக்கழித்த மலத்திலுள்ள பூச்சிகளின் வயிற்றிலிருக்கும் முட்டைகள் வெளிப்பட்டு மண்ணுடன்கலந்து தூசியாககிடக்கும். அப்போதுகாற்றுவிசினால் அக்காற்றினால்கிளப்பப்பட்டதூசியுடன் ஷை முட்டைகள்கலந்து வீதியோரங்களில்விற்கப்படும் சர்க்கரைமிட்டாய்முதலிய தின்பண்டங்களுடன் சேருகின்றன. இவைகளைகுழந்தைகள் சாப்பிட்டால் ஷை முட்டைகள்குழந்தைகளின்வயற்றில் பிரவேசித்து குஞ்சுபொரித்து பூச்சிகளாய் பேதி, வாந்தி, சூணுவயிறு, இசிவுமுதலிய பலவிததுன்பங்களை உண்டுபண்ணும்.

டாக்டர். ஜே. வி. இராமசுவாமி நாயுடு, எல். எம். & எஸ்.

மைசூரில் பெண்கல்வி விருத்தி.

இந்தியாவில் மற்ற எல்லாதேசத்தைவிட மைசூரில்பெண்கல்வி அதிகமாய் அபிவிருத்தியாய்வருகிறது. சென்றவருஷரிப்போர்ட்டால், 15,498 பெண்கள் பள்ளிக்கூடங்களில் பயின்றார்களென்றும், கெவர்ன்மெண்டார் பெண் பாடசாலைகளுக்காக ஏறக்குறைய லக்ஷத்துமுப்பதினாயிரம் ரூபா செலவிட்டிருப்பதாகவும் தெரியவருகிறது.

இவைகளில் மகாராணி பெண்பாடசாலைதான் முதன்மையானதாம், இதில் எப். ஏ., வகுப்பில் 3-மாணவிகளும், 6-மெட்ரிகுலேஷன் வகுப்பிலும், 4-உபாத்திமார்கள் பரிக்ஷைவகுப்பிலும் படித்து வருகிறார்கள்.

மாதர்மனோரஞ்சினி.

MADRAS: AUGUST 1899. NO. 6.

சென்னப்பட்டணம்: 1899 ஹு ஆகஸ்டு மீ

... சரித்திரம்.

(... தொடர்ச்சி).

...த்திலுள்ள மாளிகையைப்பற்றிச் சொன்னோமே
...ளிகை இப்போது சுரங்கவழியாய்வந்து சேர்ந்த சிறிய பங்களா
...பார்க்கிலும் சுமார் பத்தடி உயரமாகவே யிருந்தது. ஆசையினால்
அந்த பெரு மாளிகையைச்சார்ந்த சிங்காரத் தோட்டத்திலிருந்து பார்த்
தால் ஒன்றுமில்லை. அதன்றியும் மலையின் பின்புறத்திலிருந்ததினால் மலை
மேலேறுபவர்க்கு மாத்திரம் புலப்படுமே யொழிய சாதாரணமாய்த் தரை
யிலிருந்து பார்ப்பவர்க்கொன்றும் தெரியாது. அந்தமலைப் பின்பக்கத்திலி
ருந்த மாளிகை யநேகருக்குத் தெரிந்திருந்தும் அவ்விடம் போவதற்கு
சாத்தியமின்மையால் அதைநோக்கிப் போகிறவர்களொருவருமில்லை.
மலையைச்சுற்றி யாற்றைக்கடந்து போகிறவர்கள் போகலாமேதவிர மற்ற
வர்கள் அவ்விடம் போகமுடியாது. இந்தக்காரணத்தினாலேயே மெய்ஞ்
ஞானபுரத் தரசன்தான் தனியே விளையாடுவதற்காக அமைத்த அச்சிறு
மாளிகைக்குப் போகவும் வரவும் சுரங்கமேற்படுத்திக் சொண்டான். இந்த
சங்கதியை ஊரில் ஒருவருமறிந்தாரில்லை. அகஸ்மாத்தாக அம்மேடையி
னருகிற் சென்று பஞ்சணையின்மீது உட்கார்ந்தபடியினாலே ஞானசிகாமணி
யும், விவேகசிந்தாமணியும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதாயிற்று. அரச
னது ஆக்ஞையைமீறி இவ்விடம்வந்தும் சுகமில்லாமல் சிறையிலகப்பட்
டுத்தம்விதியை நொந்து பரிதாபப்பட்டு எப்படி நாம் விடுப்பட்டுப்போ

வோம் என்று அகிலநாயகனைத் துதிசெய்து என்றைக்குக்
ரோ என்று எதிர்பார்த்திருந்தார்கள்.

முன்னமே நாம் சருடத்துவஜ மகாராஜாவுக்கு புண்
றும், **புண்டரீகாக்ஷன்** என்றும், இரண்டு புத்திரர்களுண்டெ
னோமே. அவர்களுடன்கூடப்பிறந்து அருமையாய் வளர்க்கப்
தரி பொருத்தியுண்டு; அம்மாதின்பெயர் **பத்மாசனி—** தக
அதிக அன்புள்ள புத்திரி. தனக்கிஷ்டமானபோது தந்தையி
படி தன் தோழிகளைக் கூட்டிக்கொண்டும், காவற்காரர்களாகிய
களை துணையாகக்கொண்டும் மலைக்குப் பின்புறத்தில் அமைத்த
கைக்குவந்து வசிக்கிறதுண்டு. அன்றையதினம் காலை தன்பிதாவ
மதிபெற்று மெய்ஞ்ஞான புரத்தைவிட்டு மலையைச்சுற்றிவந்து அ
பாகிரதியைக் கடக்கப்படகேறி வரும்போது தனக்குப் புருஷனா
ப்பட்ட உச்சினிதேசத்தரசன் மகனும் புண்ணியசிலமகாராஜன்
யின் புதல்வனுமான **சத்தியசந்த** னென்னு மிராஜபுத்திரன் வேட்
தன்னிருப்பிடத்திற்குத் திரும்புகிற சமயத்தில் இவர்கள்
தானும் தனிப்படகேறி ...

[illegible]

...னிடம்வந்துசேர்ந்தாள். ...
சோந்தான். சந்தியசந்தனை எல்லாருட ...
சொல்லாமல் உள்ளே விட்டார்கள். அவ்விடத்திறம ...
திருந்த மாதை வர்ணித்திருந்ததைக் கெட்டோமே; இதற ...
அந்நியபுருஷர்கள் வந்தாரென்று சந்தேகப்பட்டு சிப்பாய்களைக்கொ ...
ஞானசிகாமணியையும் விவேகசிந்தாமணியைப்பூகமரத்தில் ...டக்கச் செ...
னேளே; பின்பவர்கள் கதியென்னமாயிற்று அதை நாம்விசாரிக்கவேண்டும்.
சத்தியசந்தன் பாடிய சிங்கார பத்தியத்தைக் கேட்டோமே. அம்மட்டும்
போதாதென்று மருபடியு மவளைப்புகழத் தொடங்கினன்.

சிங்காரபத்தியம்.

வாணியோ வுசித யிந்திராணியோ தெரியாது
வலியவந் தெனையாளவந்த வடிவம்
அன்னமோ புடமிட்ட சொன்னமோ தெரியாது
அடியன் முன்னிறை காட்சிதந்தவடிவம்,

இவ்வாறு தன்னைப் புகழ்ந்ததைக்கேட்ட பத்மாசனியானவள் தன்
சோபர்னினின்று எழுந்திருந்து தன் நாயகனை இருக்கும்படிவேண்ட அவ்
விராஜபுத்திரனும் நான் வேட்டையாடி இளைப்புடன் திரும்புகையில் நீ வரு
வதையறிந் துன்னைக்கண்டு சிலவார்த்தையாடித் திரும்பலாமென்றெண்ணி
யிவ்விடம் வந்தேன். இரண்டு வீரர்கள் யாரோ தெரியவில்லை; அதைவிசா

ரித்துத் தெரிந்துகொள்ளலாம் வாவென் றழைத்துக்கொண்டு மேன்மாடியிலிருக்கும் சிற்றறையின் திறவுகோலை யெடுத்துக்கொண்டிருவரும் சென்றார்கள்.

அங்கே சிறைபட்ட இருவரும் தங்கள்விதியை நொந்து துக்கித்து இதுவுமீசன்செயலல்லவா? எவ்வாறு நாம் விடுப்பட்டுச் செல்லுவோமென்றேங்கியிருந்தார்கள். சற்றுநேரத்திற்குள் சிப்பாய் ஒருவனும் தோழியுடன்வந்து போசனம் செய்யும்படி அன்னம், கறிபதார்த்தங்கள், திவ்யமான லட்டு, ஜிலேபி, அல்வா, பூரி, ஆறுவிதரசங்கள், உருசையான பாயசம் முதலியவைகளை முன்வைத்தார்கள். பசிமிகுந்திருந்தபடியால் தங்களுக்குப் படைத்த போசனத்தையுண்டு தாம்பூலந்தரித்து அங்கே சம்பாஷித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்குள் நடந்த சம்பாஷணையாவது:—

நாமிருவரும் கோரிவந்த காரியம் முடியாதென்பதாகத் தோற்றுகிறது. கஷ்டங்களோ அநந்தம்; நாம் செய்கிற வொவ்வொரு விஷயத்திலும் ஈசுவரனது கருணையன்றி வேறொன்றுமில்லை. நாம் பெருமாளிகையிற்றங்கினதையு[illegible], மேடையின்மே லுட்கார்ந்ததையும் அது இச்சிறுமாளிகையிற் கொ[illegible]வந் [illegible] வந்தவுட [illegible] [illegible]ரிடுமோ தெரியாது. [illegible] [illegible] நாம் செய்ய யோசித்ததைச் செ[illegible] [illegible] நமதூர்க்குச் செல்லவேண்டியது அவசியமே. அங்கு நாம் [illegible]ட்டு வந்ததற்காக என்ன விபரீதங்கள் விளைகின்றனவோ [illegible]ற்று [illegible]கொருவர் பேசிக்கொண் டிருந்தார்கள். இதற்குள்ளாக சத்தியசந்தனும் பத்மாசனியும் அவ்விடம்வந்து சேர்ந்தார்கள். அவ்விருவர் இருந்தசோர்வையு[illegible] கலங்குவதால் உண்டாகிய சிவந்த கண்களையும்கண்டு ஐயமுற்று இங்கே ஏதோ சூதிருக்கவேண்டும்; இவர்கள் பார்வைக்கு வீரர்களாகத் தோன்றினும் நிஜமாக வீரர்களாகார்கள் என்று பலவாறாகக் குசு குசு என்று பேசிக்கொண்டார்கள். இவர்களிருவரையும் ஒருநாளிவ்விடம்வைத்து மறுநாள்கூட்டி சிப்பாய்களைக்கொண்டு தூரத்தில் விட்டுவிடும்படியாய்ச் செய்யலாமென்று தீர்மானித்துக்கொண்டார்கள்.

பின்பு இருவரும் சற்றுநேரம் சம்பாஷித்துக்கொண்டு பிறகு அம்மாளிகையைவிட்டுக் கிளம்பவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச்செய்ய வுத்திரவளித்தார்கள். சத்தியசந்தனும், ஞானசிகாமணி, விவேகசிந்தாமணி யிருவர்களும் அம்மாளிகையினிடத்தில் இரண்டு மூன்று தினங்கள் தங்கியிருக்க, தன் தோழிகளுடன் உல்லாசமாக விளையாடி பத்மாசனி காலங்கழிப்பாள். சத்தியசந்தன் தனக்கு புருஷனாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தும் இன்னும் விவாகம் நிறைவேறாதிருந்ததால் அவனுடன் தங்கியிருப்பதற்கு சாத்தியமில்லாமற்

போயிற்று. மேலும் இரண்டு வீரர்கள் எப்படிவந்தார்களோ அதையும் கவனிக்கவில்லை. முதலில் அந்தரமார்க்கமாக வந்திருக்கவேண்டுமென்றே யோசித்தாள். பின்னர் அது சரியல்ல சிப்பாய்களுக்குத் தெரியாமல் நுழைந்திருக்கவேண்டுமென்று நினைத்தாள். இப்படி யொன்றும் தெரியாமையாலும் தங்களுக்குள் சந்தேசமுண்டானபடி யாலும் இனியொருநிமிஷமும் அம்மாளிகையிற்றங்கக்கூடாதென்று சிப்பாய்களை நிறுத்திவிட்டுத் தன் தோழிமாருடனும் சத்தியசந்தருடனும் புறப்பட்டாள்.

CHAPTER VI.

கொச்சகம் - இராகம் - புன்னாகவராளி.

மூவரிருப்பிடமோ முப்பத்து முக்கோடி
தேவரிருப்பிடமோ செய்தவத்தோர் வாழிடமோ
வாவிபொழி னந்தவன மிருப்பதென்ன சொல்வேன்
யாவரிருப்பிடமோ யாதுமறிகிலமே.

[illegible] மும்மூர்த்திகள் வாழ்கின்ற [illegible]டமோ முப்பத்து [illegible]க்கோடி தேவர்கள வாசஞ்[illegible]ய்யப்பட்ட [illegible] தவஞ்செய்யப்பட்ட விடமோ! [illegible] ரிஷியாசிரமம்போலுந் தோற்றுகின்றதே முழுது[illegible] ஆ! ஆ! இந்த மரங்களிருக்கின்ற அழகேயழகு இந்த [illegible] உன்னதமே யுன்னதம். இந்தத் தடாகத்தில் செந்தாம[illegible]ந்திருக்கின்ற நேர்த்தியேநேர்த்தி. ஆ! ஆ! அசோக மரங்கள [illegible]கின்ற அலங்காரமே யலங்காரம். ஆ! ஆ! இப்போ[illegible]தான் நிலந்தெளிந்து வருகின்றது. இந்தப் பெருத்த அ[illegible] பஞ்சவர்ணக்கிளிகள் கொஞ்சுகின்ற ஓசையே ஓசை. இதோ இரண்டு செடிநடுவில் ஏதோ ஒரு ஊஞ்சற்பலகையும் அதின்மீதொரு மகாரிஷியுட்கார்ந்திருப்பதுபோல் தோன்றுகிறதே, பக்கத்தில் மகாலட்சுமிபோல் பத்தினி பணிவிடை செய்வதைப்போல் காணுகிறதே போய் நமஸ்காரம் செய்வோம்.

புண்ணியசீல மகாராஜாவின் புத்திரிகளாகிய **மரகதவல்லி சுந்தரவல்லி** யிருவரையும் தேடுவதற்காக அனுப்பப்பட்ட **வெங்கோபராவ் வீமராவ்** ஆகிய இரண்டுபேர்களும் மூன்று வண்ணார்களைப்போல் வேடங்கொண்ட திருடர்களின் கால்களை வெட்டிப் பின்பு காளிகோயிலின் பிரகாரஞ் சுற்றிவரும்போது அங்கே யொருகிளை வழி தோன்ற அம்மார்க்கமாகவே சற்று தூரஞ்செல்லவே செடிகளடர்ந்து உன்னதமாகிய தடாகமும் அத்தடாகத்தி னருகே யொரு பர்னகசாலையும் அருகே யிரண்டு மரங்களின் மத்தியில் தொங்கவிட்டிருந்த ஊஞ்சலின்பேரில் நீண்ட தாடியும் நெற்றி

யில் விபூதியும் தலை கழுத்து கரங்களில் உருத்திராக்ஷத் தாவடமும் அசைய அமர்ந்த மகாரிஷி யொருவரையும் அவரருகே நின்று பணிவிடை செய்கின்ற மாதையும் கண்டார்கள். அந்த ஆசிரமத்தி னழகையும் தாங்கள் கண்ட காட்சியையும் ஒருவருக்கொருவர் மேற்சொன்னவாறு பேசிக்கொண்டார்கள்.

மகாரிஷியினிடம் சென்று சிரமீது கைகூப்பி அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து உடனே எழுந்திருந்து ஓ தபோதனரே எம்மை ரக்ஷித்துக் காக்க வேண்டும் நாங்க ளிப்போது ஆரம்பித்த வேலை யனுகூலமாகும்படி யனுக்கிரகம் செய்யவேண்டும் உம்மைப் போலொத்த முனீஸ்வரர் திருவருளைக் கொண்டு அநேகர் பண்டு எத்தனையோ காரியங்களை யெல்லாம் நிறைவேற்றினார்கள். பகிரதன் மகா பிரயத்தனஞ் செய்து தம் முன்னோர்களாகிய சாகரர்களை நற்கதி யடையும்படி செய்யவில்லையா? கலைக்கோட்டு மகாரிஷியினால் நடந்த உபகாரம் உலகத்தாருக்கு பிரசித்தமாகத் தெரியாதோ? விசுவாமித்திர மகாரிஷியினால் திரிசங்கு சொர்க்கமடையவில்லையா? ஆகை [illegible] கடைக்கண் சாத்தி யருளவேண்டுமென்று பிரார்த [illegible] திருவாய் மலர்ந்து சொல்லுகின் [illegible] சிக்கண்ணதாய* நமதாசிரமத்தை [illegible] யாவரு மஞ்சா நிற்க நமதுடம்பிற் சற்று [illegible] மி [illegible] வ்வாறு வந்தீர். இற்றை ஞான்று நமதுடம்பிலாவி தங்காது நீரு [illegible] றப்பட இவ்விடம்விட்டேகுவீரென்று கடுந்தமிழிற்கூற அவ்விருவரு ஒரு[illegible]யித்துப் பக்கத்தினில்நின்ற தேவியின் முகத்தைப்பார்க்க அவள் புன்முறுவலோடு தனக்குள்தானே சிரிப்பதைக்கண்டு இதில் ஏதோ விசித்திர மிருக்கவேண்டுமென்று நினைத்துக்கொண் டிருக்கும்போது அம் மகாரிஷியானவர் நாமின்னாரெனப் புலப்படவில்லையா! காளியுடனெதிர்த்து வரப்பிரசாதம்பெற்ற மல்லமகாரிஷி. இதையறிந்து ஒரு நிமிஷமுந் தாமதஞ்செய்யாது செல்லக்கடவீரென்று கோபத்துடன் ஆக்ஞாபித்தார். வெங்கோபராவ் இந்தவார்த்தையைக்கேட்டு அங்கே மூன்று திருடர்களைக்கண்டு அவர்கள் கால்களை வெட்டினேம் இவனுமோர் திருட்டு ரிஷியாகத்தா னிருக்கவேண்டுமென்று யூகித்து ஊஞ்சலின்மேலமர்ந்த தபோதனரைக் கீழே பிடித்துத்தள்ளினான். இதற்குள் வீமராவும் அவனைப் பிடித்து அங்கேயிருந்த பர்னகசாலையிற் றள்ளிக் கதவைப் பூட்டினார்கள்.

(இன்னம்வரும்)

பி. ஷண்முகசுந்தரம்பிள்ளை, பி. ஏ.

---

* அவாசிக்கண்ணதாய = தெற்கிலுள்ள.

சாவித்திரீ சரித்திரம்.

(முன்தொடர்ச்சி.)

பிறகு சத்தியவான் வெளியிலிருந்து வந்தவுடன், தன் ஆசிரமத்திலிருந்த அசுவபதி முதலானவர்களைக் கண்டு, அவர்களுக்குத் தக்கபடி மரியாதை செய்து, தன் மாதா பிதாக்களிடம் சென்று அவர்களுக்கு வேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்து அவர்களோடு பேசிக்கொண்டிருந்தான். அப்போது அசுவபதி மன்னன் தன் தாய் தந்தைகளிடத்தில் செய்துகொண்டிருந்த விண்ணப்பத்தைக் கேட்டறிந்துகொண்டு அந்த அசுவபதி யரசனை நோக்கி சொன்னதாவது:—"ஐயா நாடு நகர மிழந்து குருடர்களாகி விருத்தாப்பியத்தால் காட்டில் தவித்துக்கொண்டிருக்கிற தாய் தந்தைகளைக் காப்பதை நான் விருதமாகக்கொண்டிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட எனக்குக் கால் விலங்கு பூட்டிவிட்டு வருத்தத் துனிவது உமக்கு நியாயமோ? பாலியம் நீங்கி மங்கைப் பருவத்தைபுடைய இம்மாதை நான் மணஞ்செய்துகொண்டால், அவளுக்கு வேண்டிய உபசாரங்களை நான் செய்யவேண்டுவதில்லையா? அப்படி நான் அவளை உபசரிப்பதற்கு [illegible] ...வுக்கும் அக்கினி ஹோத்[illegible] மொழி உங்களுக்குத் தெரிய[illegible] "பறப்பான் பயிருழந்தான்," என்ற வா[illegible] ...யுமே. பாருங்கள் ஒரு பெண்ணை ஒருவனுக்கு கலியாணஞ் செ[illegible]க்க நேர்ந்தால் தந்தையோ கல்வியுடையானைக் கருதுவான், தா[illegible]ாக்கிய முடையானைக் கருதுவாள், சுற்றத்தாரோ நல்ல குலமுடையானைக் கருதுவார்கள், மற்று முள்ளவர்களோ நல்ல சாப்பாட்டைக் கருதுவார்கள், பெண்ணோ கட்டழகனைக் கருதுவாள்; இவற்றில் ஒன்றுக்கும் பற்றாத என்னை விவாகத்துக்காக வரிப்பதே தகுதியன்றே; நான் தங்களுக்கு அதிகம் சொல்லவேண்டுவதில்லை. உலகத்தில் பிராம்மம், தைய்வம், ஆர்ஷம், பிராஜாபத்தியம், ஆஸுரம், காந்தர்வம், இராக்ஷஸம் பைசாசம் என்று எட்டுவிதவிவாகங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவென்று தங்களுக்கு தெரிந்த விஷயந்தானே. அவ்விவாகங்களில் பிராம்ம விவாகத்தின் இலக்ஷணத்தை விசாரித்துப் பார்ப்போம், வஸ்திராபரணங்களால் பெண்ணை யலங்கரித்து வித்தை அநுஷ்டானம் இவைகளை யுடைய ஒரு பிள்ளையை யழைத்து அப்பெண்ணை பிதாதானகவே கொடுத்தால் அது பிராம்ம விவாகமென்று தங்களுக்குத் தெரியாதா? தைய்வ விவாகம் யாதெனில் ஒரு யாகத்தில*ருத்துவிக்கா யிருப்பவனுக்கு பெண்ணை அலங்கார கன்னிகாதானமாகக் கொடுப்பது தானே: ஆர்ஷ விவாகமோ வெனில் ஒரு பசுவையும், ஒரு எருதையும் அல்லது இரண்டு பசுக்களையும், இரண்டு எருதுகளையும் ஒரு தகப்பன் தானப்பொழுது செய்கிற தர்ம காரியத்தின் விருத்திக்காகவாவது அல்லது தன்

பெண்ணுக்கு ஸ்ரீ தனமாகக் கொடுப்பதற்காகவாவது ஒருவரனிடத்திலிரு
ந்து கன்னியா சுல்கமென்று நினையாமல் பெற்றுக்கொண்டு தன் கன்னி
கையை அந்தவரனுக்குக் கொடுப்பதல்லவா? ஒரு பிதாவானவன் பெண்
ணையும், பிள்ளையையும் பார்த்து "நீங்க ளிருவரும் கூடியிருந்து தருமத்தை
அநுஷ்டிக்கக்கடவீர்கள்" என்று சொல்லி தன் பெண்ணை சர்வாபரண
பூஷிதையாய் தானஞ்செய்தால் அந்த விவாகத்தை பிராஜாபத்தியமென்று
பெரியோர்கள் சொல்லி யிருக்கிறது தங்களுக்குத் தெரியாததல்ல; ஆசுர
விவாகமோவெனில் கன்னிகைக்கும் அவளுடைய பிதா முதலிய ஞாதிகளு
க்கும் தன் சக்தியுள்ளமட்டில் பொருளைக் கொடுத்து விதி நியமங்களை
தவறி தன்னிச்சையின்படி கன்னிகையை ஒருவன் கொண்டுபோவது
தானே? காந்தர்வ விவாகமென்றால் பெண்ணும் பிள்ளையும் மனமொத்து
இச்சையினால் கலியாணம் செய்துகொள்வதல்லவா? இராக்ஷஸ விவாகத்தின்
ரூபமென்னவெனில், ஒருவன் தன்னைத் தடுக்கிற கன்னிகையின் பந்துக்களை
யடித்தும், வெட்டியும் ஐயோவென்று கூச்சலிட்டு அழுகிற கன்னிகையை
அவ[illegible] வீட்டிலிருந்து பலாத்காரஞ் செய்துகொண்டு போவதைக் [illegible]
[illegible] றுண்டா? எட்டாவதான பைசாச விவாகமானது ஒரு கன்னிகையை
[illegible] பொழுதாவது அல்லது மதித்து அறிவில்லா[illegible] லிருக்கும் [illegible]
[illegible] பாணிக்கிரஹணம் செய்துகொ[illegible] வதல்லவா? [illegible]
[illegible]ல் முதல் சொல்லிய நாலு விதங்களும் பிராமணனு[illegible]
[illegible]வ[illegible]ளென்றும், ராக்ஷசமும், காந்தர்வமும் க்ஷத்திரியர்களுக்[illegible]
[illegible]ன்றும், ஆசுரம் வைசிய[illegible] [illegible]ச[illegible]
[illegible]யாருக்[illegible] [illegible]து தங்களு
[illegible] ல் நம் ஜாதி[illegible]
[illegible]க்ஷச விவாக முறை[illegible]
[illegible]ப்பது அனுவசியம்தானே? ஏனெனில் கன்னிகையும் அவளு
டைய பந்துக்களாகிய தாங்களும் தங்களுடைய சுற்றத்தாரும் என் கலியா
ணத்துக்கு ஒருவித ஆக்ஷேபத்தையும் சொல்லாமலிருக்கிறீர்கள் அல்
லவா? ஆகையால் நான் தங்கள் பெண்ணை கலியாணஞ் செய்துகொள்ள
வேண்டுமானால் காந்தர்வ முறைப்படிதானே செய்துகொள்ளவேண்டும்.
ஆனால் அப்படி செய்துகொள்வதற்கு பெண்ணுக்கும் பிள்ளைக்கும் மனக்
களிப்பிருக்கவேண்டுவதில்லையா? எனக்கோ மனத்துயரம் மேலாடி யிருக்
கிறது. ஆகையால் எனக்கு துக்கம் நீங்கி மனது சந்தோஷப்படுங் காலத்
திலல்லவா நான் கலியாண சுகத்தைத் தேடவேண்டும். இராஜ்ஜியத்தைப்
பறி கொடுத்து காட்டி லபறதையாய் திரிந்துகொண்டிருக்கிற என்னை
விவாகம் பண்ணிக்கொள்ளச்சொல்ல தங்களுக்கு எப்படி மனது துணிந்
ததோ யானறிகிலேன். ஆனதால் தாங்கள் தயவுசெய்து தங்களிருப்பிடம்

ஒருகாலத்தில் மழைபெய்யாததினாலும் அதிக உஷ்ணத்தினாலும் இம்மடுவிலுள்ளஜலம் வடிந்தும், காய்ச்சலால் உலர்ந்தும் போவதை தீர்க்கதரிசி கண்டு பயந்து தன்னுடைய சிநேகிதர்களிடத்தில் பின்வருமாறு சொல்லிற்று. “தோழர்களே நாமிருக்கிற மடுவினுடைய ஜலம் வறண்டும், வடிந்தும் போகிறது. இனி நாம் இங்கிருந்தால் செம்படவர்கள் வலை வீசும் பொழுது அதில் அகப்பட்டுக் கொள்வது நிச்சயமே. மேலும் இதில் இனி மேல் நாம் ஒரு நிமிஷங்கூட தங்கியிருக்கக்கூடாது. ஜல மிருக்கிற வழியாகச் சென்று ஆழமுள்ள மடுவிலாவது அல்லது குளத்திலாவது வசிப்போம்.”

பிரார்த்தகால தெரிசியும், தீர்க்க சூத்திர தேரிசியும் இதைக் கேட்டவுடன் “இந்த இடத்தில் வெகுநாளாயிருந்தோம். இந்த மடுவின் ஜலம் அதிக உஷ்ணத்தினால் வறண்டிருக்கிறது. மழை பெய்தா[ல்] ஜலம் ஜாஸ்தி ஆய்விடும். நாமிதைவிட்டுப் போகவேண்டியதில்லை. மேலு[ம்] செம்படவர்கள் இங்கு வரவேமாட்டார்கள். பைத்தியக்காரா” என்று சொல்லின. ஐயோ! இந்த மூடர்களுக்குபுத்தியிருந்தும் என்ன பிரயோசனம்? இவர்களுக்குப் பின்னை வரும் கெடுதலை சொன்னால் கேட்கமாட்டோம் என்கிறார்களே என்று பல வாறாக வருத்தப் பட்டுக்கொண்டு “துன்பப் படுகிற முன்னிலையிற் றெரியு மென்று” சொல்லிவிட்டு தீர்க்க தேரிசியானது நீர்வளமுள்ள பெருங்குளத்திற்குப் போய்விட்டது. மற்ற இரண்டு மீன்களும் அம்மடுவிலேயே வசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது ஜலமானது அதிகமாக குறைந்துகொண்டு வருவதைக்கண்டு அதிக விசனப்பட்டுக்கொண்டிருந்தன. இப்படி யிருக்கும் பொழுது ஒருநாள் செம்படவன் அநேக விடங்களுக்குச் சென்றும் மீன்கள் அகப்படாமையால் நதியின் கரையோரமாக எதாவது மீன்களகப் படுமோ வென எண்ணிக்கொண்டு இந்த இரண்டு மீன்களிருக்கும் இடத்திற்கு வந்து ஜலமிருப்பதைக் கண்டு வலைவீசினான். உடனே இரண்டு மீன்களும் அகப்பட்டுக் கொண்டன. பிரார்த்த கால தேரிசியானது ஜாக்கிரதையாய், வலையை மெள்ள கடித்துக்கொண்டு ஓரிடத்தில் செத்தேன் பிழைத்தேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு பதுங்கி யிருந்தது, தீர்க்க சூத்திர தேரிசி யானது பிராணனைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் வகையறியாமல் வலையில் அக்ப்பட்டு மாய்ந்தது. ஆனதால் முன் ஜாக்கிரதையும் பேரறிவு முள்ளவர்கள் ஆபத்து காலத்தில் எப்படியுந் தப்பித்துக்கொண்டு பிழைப்பார்கள். அறிவும் ஜாக்கிரதையு மில்லாதவர்கள் எந்தக்காரியங்களையும் யோசியாமல் எதிராளியிடத்தில் சிக்கி இறந்துபோவார்கள் என இக் கதையால் விளங்குகிறது.

உலகத்தில் ஜீவ ஜெந்துக்கள் பரவியிருக்கும் வகை.

உலகத்தில் வெவ்வேறு தேசங்களில் வெவ்வேறு விதமான ஜெந்துக்கள் பரவியிருக்கின்றன என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். உதாரணமாக இந்து தேசத்தில் புலி யானை முதலிய மிருகங்கள் இருக்கின்றன. இங்கிலாந்து சீமையில் அவைகள் இல்லவேயில்லை. ஆப்பிரிக்காகண்டத்தில், தீக்குருவியும், நீர்க்குதிரையும் இருக்கின்றன. அவை நமது தேசத்தில்லை. இதற்கு எதாவது காரணமுண்டா என்பதையும் உலகத்தினது கண்டங்களுள் எவ்விதமாய் ஜெந்துக்கள் பரவியிருக்கின்றன என்பதையும் சற்று யோசித்துப் பார்ப்போம்.

எல்லா தேசங்க[illegible]யும் எதவாது சில விதமான ஜெந்துக்கள் இருக்கின்றன. வருஷத்தில் [illegible]பது மாதம் பனிக்கட்டிகளால் மூடப்பட்ட குளிர்ந்த தேசங்களாகிய துருவத்திற் கடுத்த சீமைகளிற்கூட உயிருள்ள ஜெந்துக்கள் உண்டு. உயிர் வாழும் ஜெந்துக்களில் முக்கியமான சிலவற்றைப் பார்த்தால், அவைகளிற் சில உலகத்தில் பற்பலஇடங்களில் பரவியிருக்கின்றன. மற்றுஞ்சிலவோ சிலவிடங்களில்தான் பரவியிருக்கின்றன. உதாரணமாக, மனிதன் சற்றேறக்குறைய உலகமுழுமையும் பரவியிருக்கிறான். எலியும் அப்படிதான். புலி இவ்விரண்டு ஜெந்துக்களைப்போலவ்வளவு அதிகமாயில்லாவிடினும், இந்தியா, பர்மா, மலேயா, சீனா முதலிய தேசங்களிலிருக்கிறது. சில மீன்கள் ஒரே ஒரு நதி அல்லது எரியில்தானிருக்கின்றன.

பெரும்பாலும்; ஒரே ஜாதி ஜெந்து தொடர்ச்சியா யிருக்கும் தேசங்களில்தான் பரவியிருக்குமே யல்லாது, வெவ்வேறு மூலைகளிலிருக்காது. ஆனால் இந்த விதிக்கு விலக்கான மிருகங்கள் சில உண்டு. இவைகளுள் முக்கியமானது 'டேபிர்' (Tapir) என்றது. இது யானையைப் போன்ற ஓர் மிருகம். இது மலேயாவிலும் தென் அமெரிக்காவில் சில பாகங்களிலும் இருக்கின்றது. இடையே எங்கேயுமில்லாமல் இவ்வளவு தூர தேசங்களில் இது இருப்பதற்கு என்ன காரணம்?

அங்கங்கே இந்த மிருகங்கள் கடவுளால் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டனவென்றும், இவைகளுக்கு ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லை யென்றும், சிலர் சொல்வார்கள். ஆனால் அது தப்பு. இவ்வுலகம்; மனிதன் முதலில் உண்டானதற்கு வெகு காலத்துக்கு முன்னாலேயே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மற்ற ஜெந்துக்களைக் குறித்து யோசிக்குங்கால் மனிதன் நேற்று வந்தவன்

இந்த 'டேபிர்' என்னும் மிருகம் உலக முழுதும் வெகு காலத்துக்கு முன் பரவியிருந்தது என்பதற்கு வேண்டிய சாக்ஷிய மிருக்கிறது. நராசத்துக் களை வெட்டியெடுத்தால் அவைகளுக்குள் இதனுடைய எலும்புகள் அகப் படுகின்றன.

மிருகங்களும் ஜெந்துக்களும் அவையவைகள் தங்கள் வாசஸ்தலமாகிய குறிப்பிட்ட சில தேசங்களில் மாத்திரம் இருப்பானேன்? உதாரணமாய் புலி இங்கிலாந்து சீமையில் ஏன் இருக்கக்கூடாது? இதற்கு பொதுவாய் காரணம், எந்த தேசத்து சீதோஷ்ணஸ்திதி எந்த ஜெந்துவுக்கு பிடித்திருக் கிறதோ அந்த தேசத்தில் தான் அது வளரும் என்று சொல்வார்கள். இது அநேகமாய் சரிதான். ஆனல் புலி சீன தேசத்தில் ஏராளமாய் இருப்பா னேன். ஏறக்குறைய அதே (latitude) இலிருக்கும் இங்கிலாந்திலில்லாதி ருப்பானேன். அதற்கு மற்றொரு காரணமுமுண்டு. மிருகங்கள் ஒரு தே சத்திலிருந்து மற்றொரு தேசத்துக்கு பரவாமலிருப்பதற்கு மலை, பாலைவ னம், கடல் முதலிய தடைகளுண்டு. இக்காரணத்தால்தான் இந்தியாவில் புலி இருக்க, அருகாமையிலிருக்கும் இலங்கைத்தீவில் அது சுத்தமாயில்லை. இதே காரணத்தால்தான் ஆபிரிக்காவில் ஸஹாரா பாலைவனத்துக்கு தெற் கேயிருக்கும் மிருக ஜாதிகளுக்கும், வடக்கே யிருப்பவைகளுக்கும் அதிக வித் தியாசமிருக்கிறது. சில ஜெந்துக்கள் எப்பேர்க்கொத்த தடைகளையும் தாண்டி பரவும் சக்தியுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன. உதாரணமாய் மனிதன் மலை கடல் முதலியவைகளை யெல்லாம் தாண்டும் சக்தியுடையவன். பறவை களுமப்படியே. அநேக மிருகங்களுக்கு சமுத்திரத்தைக்கடக்க சக்தியில்லை. தவளைக்கு கடல் நீர் பொறுக்காது. ஆதலால் தான் அநேகம் தீபாந்தரங் களில் தவளையேயில்லை. தவிர மனிதனைப்போல மிருகங்கள் முதலான இதர ஜெந்துக்களுக்கு அந்தந்த தேசத்து சீதோஷ்ணஸ்திதிக்குத் தகுந்தபடி உடைகளைத் தரித்துக்கொள்ளவும் அதிக உஷ்ணத்தையும் அதிக சீதத்தை யும் தாங்கவும் திறமையில்லை.

தீவுகளைக்குறித்து பேசுங்கால், அவைகளைக்குறித்து சில சமாசாரம் இங்கே சொல்வோம். உலகத்திலுள்ள தீவுகளை யெல்லாம் பொதுவாய் இரண்டு பெரிய பிரிவுகளாய்ப் பிரிக்கலாம். அவையாவன, இயற்கையா யுண் டான தீபாந்தரங்களும், பூகம்பம் முதலிய காரணங்களால் மற்ற பூமியிலிரு ந்து பிரிக்கப்பட்டு தீவானவைகளுமாம். இவைகளைக் கடற்தீவுகள் (Oceanic islands) என்று சொல்லலாம். முதல்வகுப்புக்கு உதாரணமாய், லக்ஷத்தீவு கள், அந்தமான், நிகோபார் தீவுகளையெடுத்துக்கொள்ளலாம், இவைகள் என்

ணிறந்த சிறு பூச்சிகளாகிய பவழப் பூச்சிகளால் அநேக கோடி வருஷங்க ளாய் உண்டாக்கப்பட்டன. இன்னும் பவழப்பூச்சிகள் திடல்களுண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இரண்டாவது வகுப்புக்கு உதாரணமாய் லங்கைத் தீவு, பிரித்தானியாதீவு முதலியவைகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இவை ஒரு காலத்தில் மற்ற பூமியோடு சேர்ந்திருந்தவை. பூகம்பம் முதலிய காரணங்களால் அதினின்றும் பிரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதனால் தான் இந்த இரண்டாவது வகுப்புத் தீவுகளில் பெரிய மிருகங்கள் இருக்கின்றன. முதல் வகுப்புத் தீவுகளில் அவை யில்லை. மேற்சொன்னவைகளில் சிங்கம், புலி, கரடி முதலிய பெரிய மிருகங்களில்லவே யில்லை. தவளையுமில்லை. அது ஏனெனில் அவை மற்ற பூமிக்கு வெகு காலத்துக்குப்பின் உண்டானவை. ஆகையால் பெரிய மிருகங்கள் தாமாயவ்விடங்களிலுண்டாவதற்கு வேண்டிய காலமின்னு மாகவில்லை. அம்மிருகங்கள் மற்ற இடங்களிலிருந்து வருவதற்கு நடுவே சமுத்திர மிருக்கிறது.

இன்னும் பொதுவாய் ஒன்றிரண்டு விஷயத்தைக் குறித்து இங்கு சொல்லலாம். எலிகளில் இரண்டு விதமுண்டு: கறுப்பு எலி, வெள்ளை எலி. கறுப்பு எலியானது முதல் முதல் இந்தியாவிலிருந்து தான் மற்றஇடங்களுக்கு போயிற்று. ஐரோப்பா முதலான இடங்களில் அதிகமாய்ப்பரவியிருந்தது. வெள்ளை எலியோ சீனதேசத்தில் உண்டாய் மற்ற தேசத்திற்கு பரவியது. இப்போது சென்னை நகரத்தில் பார்த்தால் முக்கியமாய் வெள்ளை எலிதானிருக்கிறது. கறுப்பு எலியை வெள்ளை யெலி துரத்திவிட்டது. கறப்பாம் பூச்சியிலும் இரண்டு வகை யுண்டு. கீழ்தேசத்து பூச்சி யொன்று, அமெரிக்கா தேசத்து பூச்சியொன்று. இப்போது சென்னையிலிருக்கும் பூச்சிகளெல்லாம் அமெரிக்கா தேசத்து பூச்சிகள்தானேயொழிய கிழக்கு சீமை பூச்சிகள் இல்லவே யில்லை. இது மிகவும் வியக்கத்தக்கது.

கே. ஜி. வெங்கட்டசுப்பையா,
B.A., B.L., L.T.

NEWS & NOTES.

பேர்றையார் இந்து பெண் பாடசாலை :—இந்த பாடசாலையை 4-வது வகுப்பு வரையில் சொல்லிக்கொடுக்கிற பாடசாலையாக இந்த மாதம் முதல்கொண்டு ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள்.

மானிடருக்குச் சராசரி உயரம் 5 அடி 6 அங்குலமும், ஸ்திரீகளுக்கு 5 அடி, 2 அங்குலமுமாம். ஜனங்கள் சுகத்திலும் பலத்திலும் விருத்தியடையுந்தோறும் அவர்கள் வளர்ச்சியும் அதிகரித்துவரும்.

மிஸ்டர் என் சுப்பிரமணியம் தமது காலஞ்சென்ற மனைவியரின் ஞாபகார்த்தம் வைத்தியம் பயிலும் மாணாக்கர்களுக்கு உபயோகப்படும்படி ரூ 6000 தர்மமாக சர்வ கலாசாலைக்கு சென்றமாதம் அளித்தனர்.

உலகமெல்லாவற்றிலுமுள்ள பூண்டுகளில் அதிகம் நீண்டது கடற்பூண்டாம். உஷ்ணமண்டலக்கடல்களில் ஓரினமான பூண்டு 600 அடி உயரமுள்ளதாய்க் காணப்படுகிறதாம். இது கடலடியிருந்து ஓர் வளர்ச்சியையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறதில்லையாம். இது தண்ணீரில் கலந்திருக்கும் வாயுவிலும், லோகதாதுவிலுமிருந்தே வளர்ச்சியடைகின்றதாம்.

நமது வைஸிராய் அதாவது கவர்னர் ஜெனரளாகவிருக்கும் லார்ட் கர்ஸன் மனைவியார் மேயோ அநாதிப்பிள்ளைகள் படிக்கும் பாடசாலைக்குச்சென்று பின்வருமாறு அபிப்பிராயப் பட்டிருக்கிறார். பாடசாலையின் ஏற்பாடும் போதனாமுறையும் சந்தோஷிக்கத் தக்கதாயிருக்கின்றன. பெண்களுக்குத் தேவையானதைப்போதித்து வருவதையும் தவிர பெண்களுக்கு தங்கள் படிப்பிலும் வேலையிலும் விருப்பமுண்டாயிருக்கிறது. இவைகள் மெச்சத்தகுந்தன.

எறும்புகள் ஒன்றையொன்று சிநேகிக்கிறதா என்றறிய விரும்பின ஸர் ஜான் லப்பக் என்பவர் 50 எறும்புகளைச் சாராயம் குடிக்கச்செய்தாராம். அவைகள் வெறித்து ஊரமாட்டாமல் தள்ளாடுவதைக்கண்டு வேறே 25 எறும்புகளை இவர் இவைகளிடத்தில் கொண்டு வந்துவிட்டாராம். உடனே அந்த 25 எறும்புகளும் அந்த 50 எறும்புகளையும் பத்திரமாய் இழுத்துக்கொண்டுபோய் ஓரிடத்திற்படுக்கச்செய்தனவாம். ஒருமணிநேரம் சென்றபின் இவைகள் அந்தவிடத்தில் காணப்படவில்லையாம்.

இங்கிலாண்டில் மிஸ் கூட் (Miss Coote) என்ற 21 வயதுப்பெண் பைஸிக்கிலில் சவாரி செய்துகொண்டு உலகஞ்சுற்றிவரத் தீர்மானித்திருக்கிறாள். இவளுடன் இரண்டு தோழிகளும், போவார்களாம். இப்பயணத்திற்கு நாலு வருஷம் பிடிக்குமாம். அங்கங்கு தேசாசாரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு போவார்கள். மேலும் பிரயாணம் முடிந்ததும் பத்திரிகைகளில் தங்கள் அநுபவங்களைப் பிரசுரிப்பார்களாம் மிஸ் கூட் திடமான தேகத்தையுடையவளாம். முன்னமே ஐரோப்பா முழுவதும் சுற்றினவளாம். பல பாஷைகளும் நன்றாகத்தெரிந்தவளாம்.

நாகரீக மின்மை :—இந்து பெண்களில் பெரும்பான்மையோர் நெற்றியிலும், கை, கால்களிலும் பலவிதமாய் பச்சை குத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படிக் குத்திக்

கொள்வது தேகத்திற்கு கஷ்டத்துடன் பணச்செலவும் கொஞ்சம் உண்டு. அன்பான கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட திவ்விய தேகத்தை இப்படி கெடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்படி குத்திக்கொள்வது சிலர் அழகுக்காக என்று சொல்லுகிறார்கள். இது முற்றிலும் தவறு. இதைப்பார்க்கிலும் தேகத்தை அலங்கரிக்க வேறு வழியிருக்கிறது. அது எது என்றால் செவ்வையாய்ப் படித்து கல்வியால் அலங்கரித்துக்கொள்வதாம். ஆகையால் பச்சை குத்திக்கொள்ளாம லிருப்பதே நல்லது.

பவானி அம்மாள்:

இப்போது அஸேடிலீன் (Acetylene) என்ற புகையை உற்பத்திசெய்து அதினால் விளக்கெரிக்கிறார்கள். அது ஒரு புது ஏற்பாடு. இந்தவெளிச்சம் மிக்க ஒளிபொருந்தியதாயிருக்கிறது. ஆகையினாலே இது விசேஷமாக உபயோகத்தில் வருமென நம்பப்படுகிறது. இப்போது சென்னையில் சில வண்டிகளுக்கும் பைசிகில்களுக்கும் இந்த வெளிச்சம் உபயோகப்பட்டுவருகிறது. ஆனால் இதில் ஒரு அபாயமிருக்கிறது. இவ்வெளிச்சத்திற்கு ஆதாரமான புகை கால்ஸியம் கார்பைட் (calcium carbide) என்ற பதார்த்தமும் ஜலமும் சேர்ந்து உற்பத்தியாகிறபடியால் ஓர் சமயம் இது திடீரென புகை உட்கொள்ளாமல் வெளியில் வர ஆரம்பிக்கும். அப்பொழுது விளக்கு உடையும். ஆனதுபற்றி இவைகளை வீட்டில் வைக்காமல் வெளியே வைத்து புகையைமட்டும் வீட்டிற்குள்ளே கொண்டுபோய் உபயோகிக்கலாமென லண்டனிலுள்ள சாஸ்திரபண்டிதர்கள் பரீக்ஷித்து அறிந்திருக்கிறார்களாம்.

வருகிற வருஷத்தில் பாரிஸ் நகரத்தில் மிகவினோதம் பொருந்திய கண்காட்சி நடத்தப்படும். இதற்காக அநேகர் மிக உன்னதமான வேலைகளைச்செய்து வருகிறார்கள். உலகத்திலுள்ள புத்திசாலிகளெல்லாம் இதற்கு வருவார்கள். இவ்வினோதங்களில் முக்கியமான தொன்றை எழுதுகின்றோம். 1900ஞ்ல பாரிஸ் நகரத்தில் ஒரு பிரஞ்சு தேசத்து மாது கட்டிடத்தைப்போல் ஒரு குடையால் ஏற்படுத்தப்போகிறார். இந்த மகா பெரிதான குடையின் அளவு 300 அடியுயரமுள்ள ஸ்தம்பம்போன்ற கட்டிடம் குடைக்கழியாகும். அதன் குறுக்களவு 120 அடி. குடை விரியுங்காலத்தில் அதன் குறுக்களவு 450 அடி. நடுவில் அமைக்கப்பட்ட குடையைத்தாங்கும் கட்டிடத்தில் நான்கு தளங்களாம். அவைகளில் மூன்று குடைக்குக் கீழாகவும், ஒன்று குடைக்குமேலும் கட்டப்படும். இந்த தளங்களில் சங்கீதக்கச்சேரிகளும், நாடகங்களும் நடக்கும். இந்தக்குடையின் கீழ் (30,000) முப்பதாயிரம் ஜனம் உட்காரலாம். இதற்கு மின்சாரவிளக்கை உபயோகிப்பார்களாம். இது ஒரு அற்புதமான காட்சி என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

விடுகதைகள்.

1. எங்களப்பன் சொரியன், எங்களாத்தாள் சடைச்சி, நான் சக்கரைக்குட்டி இதென்ன ?

2. ஏற ஏற இதமாயிருக்கும், ஏறினவுடனே எரிச்சலாயிருக்கும், பூர பூர பதுமையாயிருக்கும், பூந்தஉடனே பயமாயிருக்கும்.

3. காலுமில்லை, இறகுமில்லை, கணப்பொழுதில் கோடிகாதமோடும், அது ஆறுகளுக்குமஞ்சாது; மலைகளுக்கும் மயங்காது, சுவர்களுக்குஞ் சலியாது இதென்ன ?

4. சிமிழுஞ் சிமிழுஞ் சேர்ந்தாற்போல் செல்வியர்கொண்டை முடித்தாற்போல் உமிழும்முத்துங் கோத்தாற்போல் உடம்பில் மஞ்சள் பூசினாற்போ லுள்ளதென்ன ?

லக்ஷ்மி அம்மாள்.